

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه غدیریه به روایت امام باقر (ع) و امام صادق (ع)

فراز	متن عربی	ترجمه فارسی
۱	حَجَّ رَسُولُ اللَّهِ ص مِنْ الْمَدِينَةِ	رسول خدا (صلی الله علیه و آله) از مدینه عازم حجّ بود،
۲	وَ قَدْ بَلَغَ جَمِيعَ الشَّرَائِعِ قَوْمَهُ غَيْرَ الْحَجِّ وَ الْوَلَايَةِ	در حالی که تمام شرایع را بجز حجّ و ولایت، به مردم ابلاغ [تفهیم] کرده بود.
۳	فَأَتَاهُ جَبْرَيْلُ ع فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ جَلَّ اسْمُهُ يُقْرُوكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ:	در این هنگام جبرئیل ع به حضورش آمد و گفت: ای محمد! خداوند (جَلَّ اسْمُهُ) سلام می‌رساند و می‌فرماید:
۴	إِنِّي لَمْ أَفِيضْ نَبِيًّا مِنْ أَنْبِيَائِي وَ لَا رَسُولًا مِنْ رُسُلِي إِلَّا بَعْدَ إِكْمَالِ دِينِي وَ تَأْكِيدِ حُجَّتِي	من هیچ پیامبری از پیامبرانم و هیچ رسولی از رسولانم را قبض روح نکردم مگر پس از اكمال دینم و تاکید حجّتم،
۵	وَ قَدْ بَقِيَ عَلَيْكَ مِنْ ذَلِكَ فَرِيضَتَانِ	و از این دین، دو فریضه بر عهده‌ی تو باقی مانده است
۶	مِمَّا تَحْتَاجُ أَنْ تُبَلِّغَهُمَا قَوْمَكَ فَرِيضَةُ الْحَجِّ وَ فَرِيضَةُ الْوَلَايَةِ وَ الْخِلَافَةِ مِنْ بَعْدِكَ	که باید آنها را بر قوم خود ابلاغ [تفهیم] کنی، فریضه‌ی حجّ و فریضه‌ی ولایت و خلافت بعد از خودت را.
۷	فَأَيُّ لَمْ أُخَلِّ أَرْضِي مِنْ حُجَّةٍ وَ لَنْ أُخَلِّيَهَا أَبَدًا	که من هیچگاه زمین خود را از حجت خالی نگذاشته‌ام و هرگز خالی نخواهم گذاشت
۸	فَإِنَّ اللَّهَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَأْمُرُكَ أَنْ تُبَلِّغَ قَوْمَكَ الْحَجَّ	و اکنون خداوند (جَلَّ ثَنَاؤُهُ) فرمان می‌دهد که حج را بر قوم خود ابلاغ [تفهیم] کنی
۹	وَ تَحَجَّ وَ يَحُجَّ مَعَكَ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا [الْعمران ۹۷] مِنْ أَهْلِ الْخَضِرِ وَ الْأَطْرَافِ وَ الْأَعْرَابِ	[بدين صورت که] خودت حج گذاری و هر کس از شهرنشینان و ساکنان اطراف و بادیه‌نشینان که می‌توانند حج بگذارند، با تو همراه شوند
۱۰	وَ تُعَلِّمَهُمْ مِنْ مَعَالِمِ حَجَّتِهِمْ مِثْلَ مَا عَلَّمْتَهُمْ مِنْ صَلَاتِهِمْ وَ زَكَاتِهِمْ وَ صِيَامِهِمْ	تا احکام حج را به آنان بیاموزی، همان‌گونه که نماز و زکات و روزه را به ایشان آموختی،
۱۱	وَ تُؤَفِّقَهُمْ مِنْ ذَلِكَ عَلَى مِثَالِ الَّذِي أَوْفَقْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ مَا بَلَّغْتَهُمْ مِنَ الشَّرَائِعِ	و مردم را با حج آشنا کنی همان‌گونه که مردم را با دیگر شرایع دین آشنا کردی

۱۲	فَتَادَى مَتَادِي رَسُولِ اللَّهِ ص فِي النَّاسِ: أَلَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ يُرِيدُ الْحَجَّ	پس منادی رسول الله(ص) میان مردم ندا داد که همانا رسول الله(ص) اراده‌ی حج دارد
۱۳	وَ أَنْ يُعَلِّمَكُمْ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ الَّذِي عَلَّمَكُمْ مِنْ شَرَائِعِ دِينِكُمْ	تا حج را به شما بیاموزد همان گونه که سایر شرایع دینتان را به شما آموخته است
۱۴	وَ يُؤَقِّكُمْ مِنْ ذَاكَ عَلَى مَا أَوْقَقَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ غَيْرِهِ	و شما را با حج آشنا کند همان گونه که شما را با غیر آن آشنا کرد.
۱۵	فَخَرَجَ ص وَ خَرَجَ مَعَهُ النَّاسُ وَ أَصْعَوْا إِلَيْهِ لِيُنْظَرُوا مَا يَصْنَعُ فَيَصْنَعُوا مِثْلَهُ	پس پیامبر(ص) از مدینه بیرون آمد و مردم نیز همراه او بیرون آمدند و گوش به سخنان ایشان دادند تا ببینند ایشان چکار می کند تا آنها هم همان گونه رفتار کنند.
۱۶	فَحَجَّ بِهِمْ وَ بَلَغَ مَنْ حَجَّ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَ أَهْلِ الْأَطْرَافِ وَ الْأَعْرَابِ سَبْعِينَ أَلْفَ إِنْسَانٍ أَوْ يَزِيدُونَ	پس با ایشان عازم حج شد و شمار همراهان رسول الله(ص) که در حج شرکت کردند، از مردم مدینه و حومه آن و دیگر اعراب، به هفتاد هزار یا بیشتر می رسید،
۱۷	عَلَى نَحْوِ عَدَدِ أَصْحَابِ مُوسَى السَّبْعِينَ أَلْفَ الَّذِينَ أَخَذَ عَلَيْهِمْ بَيْعَةَ هَارُونَ فَتَكُونُوا وَ اتَّبَعُوا الْعِجْلَ وَ السَّامِرِيَّ	به شمار هفتاد هزار همراه موسی(ع) که از ایشان برای هارون بیعت گرفت، که بیعت خود را شکستند و از گوساله و سامری پیروی کردند.
۱۸	وَ كَذَلِكَ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ص الْبَيْعَةَ لِعَلِيٍّ بِالْخِلاَفَةِ عَلَى عَدَدِ أَصْحَابِ مُوسَى	همچنین رسول الله(ص) از همراهانش که به تعداد همراهان موسی(ع) بودند، برای خلافت علی(ع) بیعت گرفت
۱۹	فَتَكُونُوا الْبَيْعَةَ وَ اتَّبَعُوا الْعِجْلَ وَ السَّامِرِيَّ سَنَةً بَسَنَةً وَ مِثْلًا بِمِثْلٍ	پس ایشان نیز همانند آنها بیعت شان را شکستند و از گوساله و سامری پیروی کردند.
۲۰	وَ اتَّصَلَتِ التَّلْبِيَةُ مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَ الْمَدِينَةَ	و از مکه تا مدینه صدای تلبیه به گوش می رسید
۲۱	فَلَمَّا وَقَفَ بِالْمَوْقِفِ أَنَّهُ جَبْرِئِيلُ ع عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ	و چون در عرفات وقوف کرد، جبرئیل(ع) از جانب خداوند عزّ وجلّ نزد او آمد
۲۲	فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يُفْرُؤُكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ:	و گفت: ای محمد! خداوند عزّ وجلّ سلام می رساند و می فرماید:
۲۳	إِنَّهُ قَدْ دَنَا أَجَلَكَ وَ مُدَّتْكَ وَ أَنَا مُسْتَفِدُّمُكَ عَلَى مَا لَا بُدَّ مِنْهُ وَ لَا عَنَّهُ مَحِيصٌ	همانا اجل تو نزدیک و مدت عمرت سپری شده است و من ترا به چیزی که از آن چاره و گریزی نیست پیش می برم.
۲۴	فَاعْهَدْ عَهْدَكَ وَ قَدِّمِ وَصِيَّتَكَ	پس عهدهت را بگیر و وصیتت را بکن
۲۵	وَ اعْمِدْ إِلَى مَا عِنْدَكَ مِنَ الْعِلْمِ وَ مِيرَاثِ عُلُومِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ وَ السِّلَاحِ وَ التَّابُوتِ وَ جَمِيعِ مَا عِنْدَكَ مِنَ آيَاتِ الْأَنْبِيَاءِ	و آنچه از علم و میراث علوم انبیاء پیش از تو و سلاح و تابوت سکینه و همه‌ی آنچه از آیات انبیاء(ع) نزد تو هست را

۲۶	فَسَلِّمُهُ إِلَىٰ وَصِيكَ وَ خَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِكَ حُجَّتِي الْبَالِغَةَ عَلَىٰ خَلْقِي عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ع	به وصی و خلیفه‌ی بعد از خودت؛ حجت بالغه‌ام بر خلقم؛ علی بن ابی طالب(ع)، تسلیم کن
۲۷	فَأَوْمَهُ لِلنَّاسِ عِلْمًا	و او را بعنوان نشانه برای مردم برپا کن
۲۸	وَ جَدِّ عَهْدَهُ وَ مِيثَاقَهُ وَ بَيْعَتَهُ [الأعراف ۱۷۲]	و عهد و میثاق و بیعت او را تجدید نما
۲۹	وَ ذَكَرَهُمْ مَا أَخَذْتُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْعَتِي وَ مِيثَاقِي الَّذِي وَ اتَّفَقْتُهُمْ [الأعراف ۱۷۲]	و به مردم بیعت و میثاقم را که از ایشان گرفته‌ام، یادآوری کن
۳۰	وَ عَهْدِي الَّذِي عَاهَدْتُ إِلَيْهِمْ [الأعراف ۱۷۲] مِنْ وِلَايَةِ وَلِيِّي وَ مَوْلَاهُمْ وَ مَوْلَىٰ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ع	و عهدم را که درباره‌ی ولایت ولی خودم و مولای ایشان و مولای هر زن و مرد مؤمن، علی بن ابی طالب(ع)، با ایشان بسته‌ام را به آنها یادآوری کن
۳۱	فَأَيُّ لَمْ أَقْبِضْ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِكْمَالِ دِينِي وَ حُجَّتِي وَ إِنِّمَامِ نِعْمَتِي بِوِلَايَةِ أَوْلِيَائِي وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِي	و همانا من هیچ یک از پیامبران را قبض روح نکردم مگر پس از کامل کردن دینم و حجتم و اتمام نعمتم بوسیله‌ی ولایت اولیای خود و دشمنی با دشمنانم
۳۲	وَ ذَلِكُمْ كَمَا تَوْجِيدِي وَ دِينِي وَ إِنِّمَامُ نِعْمَتِي عَلَىٰ خَلْقِي بِاتِّبَاعِ وَلِيِّي وَ طَاعَتِهِ	و این همان کمال توحید و دین من و اتمام نعمتم بر خلقم است که بوسیله‌ی تبعیت و طاعت ولی من حاصل می‌شود
۳۳	وَ ذَلِكُمْ أَنِّي لَا أَنْزُكُ أَرْضِي بغيرِ وَلِيٍّ وَ لَا قِيمٍ لِيَكُونَ حُجَّةً لِي عَلَىٰ خَلْقِي	برای اینکه من هرگز زمین را بدون ولی و قیم رها نمی‌کنم تا او حجت من در برابر خلقم باشد
۳۴	فَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ [المائدة ۳]	پس امروز دین شما را برایتان کامل کردم
۳۵	وَ أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي [المائدة ۳]	و نعمت خود را بر شما تمام کردم
۳۶	وَ رَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا [المائدة ۳]	و به دین اسلام برای شما راضی شدم
۳۷	بِوِلَايَةِ وَلِيِّي وَ مَوْلَىٰ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ عَلِيِّ عِبْدِي وَ وَصِيِّ نَبِيِّي وَ الْخَلِيفَةِ مِنْ بَعْدِهِ	با ولایت ولی خودم و مولای هر مرد و زن مؤمنی، علی بنده‌ام که وصی نبی‌ام و خلیفه‌ی پس از اوست
۳۸	وَ حُجَّتِي الْبَالِغَةَ عَلَىٰ خَلْقِي	و حجت بالغه‌ی من بر خلق من است.
۳۹	مَقْرُونٌ طَاعَتُهُ بِطَاعَةِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّي	طاعت او مقرون به طاعت محمد(ص) پیامبر من است
۴۰	وَ مَقْرُونٌ طَاعَتُهُ مَعَ طَاعَةِ مُحَمَّدٍ بِطَاعَتِي	و طاعت او همراه طاعت محمد(ص) مقرون به طاعت من است
۴۱	مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَنِي	هر که او را اطاعت کند، مرا اطاعت کرده

۴۲	وَ مَن عَصَاهُ فَقَدْ عَصَانِي	و هر که او را عصیان کند، مرا عصیان کرده است
۴۳	جَعَلْتُهُ عِلْمًا بَيْنِي وَ بَيْنَ خَلْقِي	او را نشانه‌ی میان خود و خلقم قرار دادم
۴۴	مَن عَرَفَهُ كَانَ مُؤْمِنًا	هر که نسبت به او معرفت پیدا کند، مؤمن است
۴۵	وَ مَن أَنْكَرَهُ كَانَ كَافِرًا	و هر که او را انکار کند، کافر است
۴۶	وَ مَن أَشْرَكَ بَيْعَتَهُ كَانَ مُشْرِكًا	و هر که در بیعت او دیگری را شریک سازد، مشرک است
۴۷	وَ مَن لَقِينِي بِوِلَايَتِي دَخَلَ الْجَنَّةَ	و هر که با ولایت او مرا ملاقات کند، وارد بهشت می‌شود
۴۸	وَ مَن لَقِينِي بِعِدَاوَتِي دَخَلَ النَّارَ	و هر که با دشمنی او مرا ملاقات کند، وارد آتش می‌شود
۴۹	فَأَقِمْ يَا مُحَمَّدٌ عَلِيًّا عِلْمًا	ای محمد، علی را به عنوان نشانه منصوب کن
۵۰	وَ خُذْ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ	و از آنان برایش بیعت بگیر
۵۱	وَ حَدِّدْ عَهْدِي وَ مِيثَاقِي لَهُمُ الَّذِي وَاتَّقْتُهُمْ عَلَيْهِ [الأعراف ۱۷۲]	و عهد و میثاق مرا که از ایشان گرفته‌ام، تجدید کن
۵۲	فَإِنِّي قَابِضُكَ إِلَيَّ وَ مُسْتَقْدِمُكَ عَلَيَّ	که من جانت را ستانده و نزد خود فرا می‌خوانم
۵۳	فَخَشِيَ رَسُولَ اللَّهِ ص مِنْ قَوْمِهِ وَ أَهْلَ الْبِقَاقِ وَ الشِّقَاقِ أَنْ يَتَفَرَّقُوا وَ يَرْجِعُوا إِلَى الْجَاهِلِيَّةِ	پس رسول خدا(ص) نسبت به قوم خود و اهل نفاق و جدایی نگران شد که مبادا از اسلام جدا شده و به جاهلیت بازگردند،
۵۴	لِمَا عَرَفَ مِنْ عِدَاوَتِهِمْ وَ لِمَا يَنْطَوِي عَلَيْهِ أَنْفُسُهُمْ لِعَلِيٍّ مِنَ الْعِدَاوَةِ وَ الْبَغْضَاءِ	زیرا به دشمنی آنها آگاه بود و از دشمنی و کینه‌ی درونی آنان نسبت به علی خبر داشت.
۵۵	وَ سَأَلَ جَبْرَائِيلَ أَنْ يَسْأَلَ رَبَّهُ الْعِصْمَةَ مِنَ النَّاسِ	و از جبرئیل خواست که از پروردگارش عصمت از مردم را درخواست کند
۵۶	وَ ائْتَمَرَ أَنْ يَأْتِيَهُ جَبْرَائِيلُ بِالْعِصْمَةِ مِنَ النَّاسِ عَنِ اللَّهِ جَلَّ اسْمُهُ	و منتظر شد تا جبرئیل از جانب خداوند (جَلَّ اسْمُهُ) عصمت از مردم را برایش بیاورد
۵۷	فَأَخَّرَ ذَلِكَ إِلَى أَنْ بَلَغَ مَسْجِدَ الْخَيْفِ	پس انجام این کار را به تأخیر انداخت تا اینکه به مسجد خیف رسید.
۵۸	فَأَتَاهُ جَبْرَائِيلُ ع فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ فَأَمَرَهُ بِأَنْ يَعْهَدَ عَهْدَهُ وَ يُقِيمَ عَلِيًّا عِلْمًا لِلنَّاسِ يَهْتَدُونَ بِهِ	پس در مسجد خیف، بار دیگر جبرئیل(ع) نزد او آمد و او را امر کرد که عهد او را عهد بگیرد و علی را بعنوان نشانه برای مردم منصوب کند تا با او هدایت شوند.

۵۹	وَلَمْ يَأْتِهِ بِالْعِصْمَةِ مِنَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ بِالَّذِي أَرَادَ حَتَّىٰ بَلَغَ كُرَاعَ الْغَمِيمِ بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ	اما عصمت برای چیزی که می‌خواست را از جانب خداوند (جَلَّ جَلَالُهُ) برایش نیاورد تا اینکه به «كُرَاعَ الْغَمِيمِ» در بین راه مکه و مدینه رسید.
۶۰	فَأَتَاهُ جَبْرَيْلُ وَآمَرَهُ بِالَّذِي أَتَاهُ فِيهِ مِنْ قِتْلِ اللَّهِ وَ لَمْ يَأْتِهِ بِالْعِصْمَةِ	در آنجا بار دیگر جبرئیل نزد او آمد و او را امر کرد به آنچه درباره‌ی علی(ع) از جانب خداوند برایش آورده بود ولی باز عصمت از مردم را برایش نیاورد
۶۱	فَقَالَ: يَا جَبْرَيْلُ إِنِّي أَخَشَىٰ قَوْمِي أَنْ يُكَذِّبُونِي وَلَا يَقْبَلُوا قَوْلِي فِي عَلِيٍّ عَ فَرَحَلَّ	پیامبر به جبرئیل فرمود: بیم از آن دارم که قوم من مرا تکذیب کنند و گفتار مرا درباره‌ی علی(ع) نپذیرند. و حرکت فرمود
۶۲	فَلَمَّا بَلَغَ غَدِيرِ خُمٍ قَبَلَ الْجُحْفَةَ بِنِثْلَاثَةِ أَمْيَالٍ	و چون به غدیر خم که سه میل قبل از جُحْفَه است رسیدند
۶۳	أَتَاهُ جَبْرَيْلُ عَ عَلَىٰ خَمْسِ سَاعَاتٍ مَضَتْ مِنَ النَّهَارِ بِالزَّجْرِ وَالِائْتِهَارِ وَ الْعِصْمَةِ مِنَ النَّاسِ	پنج ساعت از روز گذشته بود که جبرئیل(ع) با فرمان توقف و عصمت از مردم، نزد او آمد
۶۴	فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يُفْرِئُكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ لَكَ:	و گفت: ای محمد! خداوند عزّ وجلّ سلامت می‌رساند و می‌فرماید:
۶۵	يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ [المائدة۶۷] فِي عَالِي	ای رسول! آنچه از پروردگارت درباره علی بر تو نازل شده، برسان
۶۶	وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ [المائدة۶۷]	و اگر نرسانی رسالت او [خداوند] را انجام ندهای
۶۷	وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ [المائدة۶۷]	و خداوند ترا از مردم محفوظ می‌دارد.
۶۸	وَ كَانَ أَوْلَاهُمْ قَرِيبٌ مِنَ الْجُحْفَةِ فَأَمَرَ بَأَنْ يُرَدَّ مَنْ تَقَدَّمَ مِنْهُمْ وَ يُحْبَسَ مَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُمْ فِي ذَلِكَ الْمَكَانِ	مسلمانان پیشتاز نزدیک جحفه رسیده بودند که پیامبر دستور داد آنها را که جلو رفته بودند به این مکان برگردانند و کسانی را هم که از دنبال می‌رسیدند همه را در آن مکان نگهدارند
۶۹	لِنُقِيمَ عَلِيًّا عَلَمًا لِلنَّاسِ	تا پیامبر(ص) علی(ع) را به عنوان نشانه منصوب کند.
۷۰	وَ يُبَلِّغُهُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَىٰ فِي عَالِيٍّ وَ أَخْبَرَهُ بِأَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ قَدْ عَصَمَهُ مِنَ النَّاسِ	و آنچه را که خداوند متعال درباره‌ی علی(ع) نازل کرده است را به آنان برساند و اینکه جبرئیل به او خبر داده که خداوند عزّ وجلّ او را از مردم در امان نگه می‌دارد.
۷۱	فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ عِنْدَ مَا جَاءَتْهُ الْعِصْمَةُ مُنَادِيًا يُنَادِي فِي النَّاسِ بِالصَّلَاةِ بِجَامِعَةٍ	پس زمانی که عصمت آمد، رسول‌الله(ص) دستور داد در بین مردم ندا دهند که همگان جمع شوند
۷۲	وَ يُرَدُّ مَنْ تَقَدَّمَ مِنْهُمْ وَ يُحْبَسُ مَنْ تَأَخَّرَ	و آنها که جلو رفته بودند را برگردانند و نیز کسانی را که می‌رسیدند، آنجا نگهدارند

۷۳	وَ تَنَحَّى عَنِ يَمِينِ الطَّرِيقِ إِلَى جَنْبِ مَسْجِدِ الْغَدِيرِ	و کمی از مسیر به سمت راست رفت و خود را کنار مسجد غدیر رساند
۷۴	أَمْرَهُ يَذَلِّكَ جِبْرِئِيلُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ	که جبرئیل از سوی خداوند عزّ و جلّ او را به این کار امر کرده بود.
۷۵	وَ كَانَ فِي الْمَوْضِعِ سَلَمَاتٌ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ص أَنْ يَقُمْ مَا تَحْتَهُنَّ وَ يُنْصَبَ لَهُ حِجَارَةٌ كَهَيْئَةِ الْمَنْبِرِ لِيُشْرِفَ عَلَى النَّاسِ	و آنجا چند درخت بود که رسول خدا(ص) دستور داد زیر آن درختها را جاروب کنند و با سنگ چیزی شبیه منبر بسازند که بر مردم مشرف باشد
۷۶	فَتَرَا جَعَ النَّاسِ وَ اخْتِيسَ أَوَاخِرَهُمْ فِي ذَلِكَ الْمَكَانِ لَا يَرَالُونَ	و چون همگان در آن مکان جمع شدند
۷۷	فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ص فَوْقَ تِلْكَ الْأَحْجَارِ ثُمَّ حَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى وَ أَنْتَى عَلَيْهِ فَقَالَ:	رسول الله(ص) بالای آن سنگها ایستادند و پس از ستایش و ثنای خداوند متعال، فرمودند:
۷۸	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ	می ستایم الله را که به تنهایی در اوج اداره کردن عالم قرار دارد
۷۹	وَ دَنَا فِي تَقَرُّدِهِ	و با اینکه فرد است، [به تمام موجودات، که مرکب هستند] نزدیک است
۸۰	وَ جَلَّ فِي سُلْطَانِهِ	و بسیار باشکوه حیطة سلطنت خود را مدیریت می کند
۸۱	وَ عَظُمَ فِي أَرْكَانِهِ	و در چارچوبه نظامی که ایجاد کرده، خودش عظیم جلوه می کند
۸۲	وَ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا [الطلاق ۱۲] وَ هُوَ فِي مَكَانِهِ	و علم او بر همه چیز احاطه دارد، در حالیکه در مکان خود است.
۸۳	وَ قَهَرَ جَمِيعَ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ وَ بُرْهَانِهِ	و با قدرت خود و قوانینی که وضع کرده، تمام خلائق را تحت سیطره خویش قرار داده است
۸۴	مَجِيداً لَمْ يَزَلْ	فرد با مجد و عظمتی که پیوسته چنین بوده
۸۵	مَحْمُوداً لَا يَزَالُ	و ستوده ای که پیوسته مورد حمد خواهد بود.
۸۶	بَارِئِ الْمَسْمُوكَاتِ	او پدیدآورنده آسمانهای رفیع
۸۷	وَ دَاحِيِ الْمَدْحُوتِ	و گستراننده زمینهای پهناور است
۸۸	وَ جَبَّارِ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ	فرمانروای مطلق زمینها و آسمانها است،
۸۹	فُدُوسٍ سُجُوحٍ	بسیار بلندمرتبه و بسیار پاکیزه [از آرایشها] است،
۹۰	رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ	پروردگار فرشتگان و روح القدس است.
۹۱	مُتَفَضِّلٍ عَلَى جَمِيعٍ مَنِ بَرَأَهُ	تفضل کننده بر همه ی آنچه خلق کرده،

۹۲	مُتَطَوِّلٌ عَلَى جَمِيعِ مَنْ أَنْشَأَهُ	نعمت‌دهنده بر هر آنچه که بوجود آورده است
۹۳	يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ	همه‌ی دیده‌ها را می‌بیند
۹۴	وَ الْعُيُونُ لَا تَرَاهُ	و دیده‌ها او را نمی‌بینند
۹۵	كَرِيمٌ حَلِيمٌ ذُو أَنَاةٍ	بزرگوar و بردبار و مهلت‌دهنده است
۹۶	قَدْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ	رحمتش همه چیز را فرا گرفته است
۹۷	وَ مَنْ عَلَيْهِمْ يَنْعَمَتِهِ	و با نعمت خود بر آنها [همه چیز] منت نهاده است
۹۸	لَا يُعَجِّلُ بِإِنْتِقَامِهِ	در اجرای کیفر مجرمان شتاب نمی‌کند
۹۹	وَ لَا يُبَادِرُ إِلَيْهِمْ بِمَا اسْتَحَقُّوا مِنْ عَذَابِهِ	و به عذابی که درخور آن هستند، پیشی نمی‌گیرد
۱۰۰	قَدْ فَهِمَ السَّرَائِرَ وَ عَلِمَ الضَّمَائِرَ	همه اندیشه‌ها و آنچه را در ضمیر دارند می‌داند
۱۰۱	وَ لَمْ تَخَفْ عَلَيْهِ الْمَكْنُونَاتُ	و پوشیده‌ها بر او پوشیده نیست
۱۰۲	وَ لَا اسْتَتَبَتْ عَلَيْهِ الْخَفِيَّاتُ	و هیچ پوشیده‌ای بر او مشتبه نمی‌شود.
۱۰۳	لَهُ الْإِحَاطَةُ بِكُلِّ شَيْءٍ	به همه چیز احاطه دارد
۱۰۴	وَ الْعَلْبَةُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	و بر همه چیز غالب است.
۱۰۵	وَ الْقُوَّةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ	بر همه چیز توان دارد
۱۰۶	وَ الْقُدْرَةُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	و بر هر چیز قدرت دارد.
۱۰۷	وَ لَيْسَ مِثْلَهُ شَيْءٌ	هیچ چیز مانند او نیست
۱۰۸	وَ هُوَ مُنْشِئُ الشَّيْءِ حِينَ لَا شَيْءَ	و او پدید آورنده‌ی اشیاء است، آنگاه که هیچ چیز نبود
۱۰۹	دَائِمٌ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [الْعمران ۱۸]	همیشگی و بر پای به دادگری است. هیچ خدایی جز او نیست و او عزیز و حکیم است.
۱۱۰	جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ [الأنعام ۱۰۳]	برتر از آن است که چشمها او را دریابند و اوست که دیده‌ها را دریابد و او نامریی و به همه چیز آگاه است.
۱۱۱	لَا يَلْحَقُ أَحَدٌ وَصْفَهُ مِنْ مُعَايَنَتِهِ	کسی نمی‌تواند با دیدن، او را وصف کند

۱۱۲	وَلَا يَجِدُ أَحَدًا كَيْفَ هُوَ مِنْ سِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ إِلَّا بِمَا دَلَّ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَفْسِهِ	و هیچ کس نمی‌تواند کیفیت او را چه نهان و چه آشکار دریابد مگر به آنچه که خداوند عزّ وجلّ خود بر آن دلالت کرده.
۱۱۳	وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي مَلَأَ الدَّهْرَ قُدْسَهُ	و گواهی می‌دهم که قدس خداوند همه‌ی روزگاران را انباشته است
۱۱۴	وَ الَّذِي يُعَشِّي الْأَبَدَ نُورَهُ	و نور او ابد را در بر گرفته است.
۱۱۵	وَ الَّذِي يُنْفِذُ أَمْرَهُ بِلَا مُشَاوَرَةٍ مُشِيرٍ	او خداوندی است که فرمان خود را بدون مشورت با مشاوران اجرا می‌کند
۱۱۶	وَ لَا مَعَهُ شَرِيكٌ فِي تَقْدِيرٍ	و در تقدیر [امور] شریک ندارد.
۱۱۷	وَ لَا تَفَاوُتُ فِي تَدْبِيرٍ	و هیچ تدبیری از او فوت نمی‌شود.
۱۱۸	صَوَّرَ مَا أَبْدَعَ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ	آنچه را که ابداع کرده، بدون مثال و مانند بوده است
۱۱۹	وَ خَلَقَ مَا خَلَقَ بِلَا مَعُونَةٍ مِنْ أَحَدٍ وَ لَا تَكْلُفٍ وَ لَا اِحْتِيَالٍ	و آنچه را آفریده است بدون یاری کسی و بدون زحمت و چاره‌اندیشی آفریده است.
۱۲۰	أَنْشَأَهَا فَكَانَتْ	خلق را ایجاد کرده، پس بوجود آمده
۱۲۱	وَ بَرَّأَهَا فَبَاتَتْ	و خلق کرده است، پس پدید شده است.
۱۲۲	فَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ [الحشر ۲۲]	او خدایی است که خدایی جز او نیست
۱۲۳	الْمُنْفِقِ الصَّنَعَةِ الْحَسَنِ الصَّنِيعَةِ	خدایی که همه چیز را متقن و نیکو آفریده است.
۱۲۴	الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ	خداوند عادل‌ی که هرگز جور نمی‌کند
۱۲۵	وَ الْأَكْرَمُ الَّذِي تَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأُمُورُ	و کریمی که همه‌ی امور به او باز می‌گردد.
۱۲۶	وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ	گواهی می‌دهم او خدایی است که همه چیز تسلیم قدرت اوست
۱۲۷	وَ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ	و همه چیز در برابر هیبت او خاضع است
۱۲۸	مَلِكِ الْأَمْلَاقِ	او پادشاه پادشاهان است
۱۲۹	وَ مُفْلِكِ الْأَفْلَاقِ	و فلک‌گردان افلاک می‌باشد،
۱۳۰	وَ مُسَجِّرِ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ	خورشید و ماه مسخر اوست
۱۳۱	كُلُّ يَجْرِي لِأَجْلِ مُسَمَّى [الرعد ۲]	و همه در مسیر و مدت معینی روانند
۱۳۲	يُكْوَرُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَ يُكْوَرُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ [الزمر ۵] يَطْلُبُهُ حَيْثَا [الأعراف ۵۴]	شب را بر روز می‌افزاید و روز را بر شب می‌افزاید و با شتاب در پی اوست.

۱۳۳	قَاصِمٌ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ	در هم شکننده‌ی هر ستمگر ستیزه‌جو
۱۳۴	وَ مُمْلِكٌ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ	و نابودکننده‌ی هر شیطان سرکش است.
۱۳۵	لَمْ يَكُنْ مَعَهُ ضِدٌّ وَ لَا يَدٌ	همراه او نه ضدی است و نه شریکی
۱۳۶	أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ [الإخلاص: ۳و۴]	یکتای بی‌نیاز است که نه زاییده شده و نه می‌زاید و نه هیچ کس همتای اوست.
۱۳۷	إِلَهٌ وَاحِدٌ	خداوند یکتا
۱۳۸	وَ رَبٌّ مَّاجِدٌ	و پروردگار بزرگووار
۱۳۹	بِشَاءٍ قَيُّمٍ ضِي	هر چه می‌خواهد، همان می‌شود
۱۴۰	وَ يَرِيدُ قَبِيضِي	و چون اراده فرماید، حکم او جاری است
۱۴۱	وَ يَعْلَمُ قِيْحِي	و به همه چیز علم دارد پس آنرا احصاء می‌کند.
۱۴۲	وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي	و می‌میراند و زنده می‌کند
۱۴۳	وَ يُفْقِرُ وَ يُغْنِي	نیازمند و بی‌نیاز می‌کند
۱۴۴	وَ بُضِحْكَ وَ يُبْكِي	و می‌خندانند و می‌گریاند
۱۴۵	وَ يَمْنَعُ وَ يُعْطِي	و منع می‌کند و عطا می‌کند
۱۴۶	لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ [التغابن: ۱] بِيَدِهِ الْخَيْرُ	مُلک و ستایش از آن اوست و همه‌ی خیرات در دست اوست
۱۴۷	وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [التغابن: ۱]	و بر همه چیز قدرت دارد
۱۴۸	يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ [فاطر: ۱۳]	شب را به روز در می‌آورد
۱۴۹	وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ [فاطر: ۱۳]	و روز را به شب در می‌آورد
۱۵۰	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَقَّارُ [الزمر: ۵]	خدایی جز او نیست و عزیز و غفار است
۱۵۱	مُجِيبُ الدُّعَاءِ	دعا را اجابت می‌کند
۱۵۲	وَ مُجْزِلُ الْعَطَاءِ	و عطای او بسیار است
۱۵۳	مُحْصِي الْأَنْفَاسِ	نفسها را می‌شمرد
۱۵۴	وَ رَبُّ الْجَنَّةِ وَ النَّاسِ	پروردگار اجنّه و انسانها است

۱۵۵	لَا يُشْكِلُ عَلَيْهِ شَيْءٌ	هیچ چیز بر او مشکل نیست
۱۵۶	وَلَا يُضْجِرُهُ صُرَاخُ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَلَا يُبْرِمُهُ إِخَاخُ الْمُلْجِحِينَ	و فریاد فریادخواهان و اصرار اصرارکنندگان او را دلتنگ نمی‌سازد
۱۵۷	الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ	نگهدارنده‌ی صالحان
۱۵۸	وَالْمُوفِيُّ لِلْمُفْلِحِينَ	و توفیق‌دهنده‌ی رستگاران
۱۵۹	وَمَوْلَى الْعَالَمِينَ	و مولای همه‌ی اهل عالم است
۱۶۰	الَّذِي اسْتَحَقَّ مِنْ كُلِّ مَنْ خَلَقَ أَنْ يَشْكُرَهُ وَيَحْمَدَهُ	آنکه مستحق است همه‌ی مخلوقات شکرگزار و ستایشگر او باشند.
۱۶۱	أَحْمَدُهُ عَلَى السَّرَّاءِ وَالصَّرَاءِ وَالشَّدَّةِ وَالرِّخَاءِ	او را در سختی و راحتی و شدت و آسایش ستایش می‌کنم
۱۶۲	وَأُومِنُ بِهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ	به او و فرشتگانش و کتابها و رسولانش ایمان دارم.
۱۶۳	أَسْمَعُ أَمْرَهُ وَأَطِيعُ	فرمانش را می‌شنوم و اطاعت می‌کنم
۱۶۴	وَأُبَادِرُ إِلَى كُلِّ مَا يَرْضَاهُ	و به هر چه که موجب رضایت او باشد مبادرت می‌کنم
۱۶۵	وَأَسْتَسْلِمُ لِقَضَائِهِ رَغْبَةً فِي طَاعَتِهِ وَخَوْفًا مِنْ عُقُوبَتِهِ	و تسلیم قضای او هستم برای رغبت در طاعت او و بیم از عقوبتش،
۱۶۶	لِأَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي لَا يُؤْمَنُ مَكْرُهُ	زیرا او خداوندی است که هیچ کس از مکر او ایمن نیست
۱۶۷	وَلَا يُخَافُ جَوْرَهُ	و کسی از جور او نمی‌ترسد (جائر نیست)
۱۶۸	وَأَقْرُبُ لَهُ عَلَى نَفْسِي بِالْعُبُودِيَّةِ	برخودم نسبت به او اقرار به بندگی می‌کنم
۱۶۹	وَأَشْهَدُ لَهُ بِالرُّبُوبِيَّةِ	گواهی می‌دهم که او پروردگار است
۱۷۰	وَأُؤَدِّي مَا أَوْحَى إِلَيَّ حَذَرًا مِنْ أَنْ لَا أَفْعَلَ فَتَحُلَّ بِي مِنْهُ قَارِعَةٌ لَا يَدْفَعُهَا عَنِّي أَحَدٌ وَإِنْ عَظُمَتْ جِبَلُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	و آنچه را که به من وحی کرده، ابلاغ می‌کنم برای دوری از آن که اگر ابلاغ نکنم، عذابی از او به من برسد که هیچ کس هر اندازه هم چاره‌ساز باشد، نتواند آن را از من باز دارد. و خدایی جز او نیست.
۱۷۱	لِأَنَّهُ قَدْ عَلَّمَنِي أَنِّي إِنْ لَمْ أُبَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيَّ فَمَا بَلَّغْتُ رِسَالَاتَهُ	زیرا به من اعلام کرده، اگر آنچه را بر من نازل کرده است ابلاغ نکنم، رسالت او را ابلاغ نکرده‌ام
۱۷۲	وَقَدْ ضَمِنَ لِي تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْعِصْمَةَ	و خداوند تبارک و تعالی خودش برای من محفوظ ماندن را تضمین کرده است
۱۷۳	وَهُوَ اللَّهُ الْكَافِي الْكَرِيمُ	و او خداوند کفایت‌کننده و کریم است

۱۷۴	فَأَوْحَىٰ إِلَيَّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ [المائدة: ۶۷] فِي عَلِيٍّ يَعْنِي فِي الْخِلاَفَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ [ع]	و به من وحی کرده است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ای رسول! آنچه از پروردگارت درباره‌ی علی بر تو نازل شده را برسان، یعنی درباره‌ی خلافت علی بن ابیطالب ع
۱۷۵	وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ [المائدة: ۶۷]	که اگر نرسانی، رسالت او را نرسانده‌ای و خداوند ترا از مردم محفوظ می‌دارد.
۱۷۶	مَعَاشِرَ النَّاسِ مَا قَصَرْتُ فِي تَبْلِيغِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَىٰ إِلَيَّ	ای گروه مردم! من در رساندن آنچه خداوند بر من نازل کرده کوتاهی نکردم
۱۷۷	وَ أَنَا مُبَيِّنٌ لَكُمْ سَبَبَ نَزُولِ هَذِهِ الْآيَةِ	و من برای شما سبب نزول این آیه را بیان می‌کنم
۱۷۸	إِنَّ جَبْرِيْلَ [ع] هَبَطَ إِلَيَّ مِرَارًا ثَلَاثًا يَأْمُرُنِي عَنِ السَّلَامِ رَبِّي وَ هُوَ السَّلَامُ	بدانید که جبرئیل ع سه بار به حضور من آمد و از سوی پروردگار من که او خود سلام است به من امر کرد
۱۷۹	أَنْ أَقُومَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأَعْلِمَ كُلَّ أبيضٍ وَ أسودٍ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ ع أَخِي وَ وَصِيِّي وَ خَلِيفَتِي وَ الْإِمَامُ مِنْ بَعْدِي	که در چنین اجتماعی بپا خیزم و به همه افراد، سپید و سیاه، اعلام کنم که علی بن ابی طالب برادر و وصی و جانشین و امام بعد از من است.
۱۸۰	الَّذِي مَحَلَّهُ مِيَّي مَحَلِّ هَارُونَ مِنْ مُوسَىٰ إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي	کسی که جایگاه او نزد من، مانند جایگاه هارون نسبت به موسی است جز اینکه پس از من پیامبری نیست.
۱۸۱	وَ هُوَ وَلِيُّكُمْ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ	و پس از خدا و رسول خدا او ولی شماست
۱۸۲	وَ قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَىٰ عَلَيَّ بِذَلِكَ آيَةً مِنْ كِتَابِهِ	و خداوند تبارک و تعالی در این مورد آیه‌ای از کتابش را بر من نازل کرده که:
۱۸۳	إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ [المائدة: ۵۵]	همانا و به تحقیق ولی شما خدا و رسول خدا و کسانی هستند که ایمان آورده و نماز را اقامه می‌کنند و در حالی که در رکوع هستند زکات می‌دهند.
۱۸۴	وَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ ع أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ هُوَ رَاكِعٌ يُرِيدُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي كُلِّ حَالٍ	و علی بن ابی طالب نماز را اقامه کرد و در حالی که در رکوع بود زکات داد و در همه حال فقط خدای عزّ و جلّ را اراده می‌کند.
۱۸۵	وَ سَأَلْتُ جَبْرِيْلَ أَنْ يَسْتَعْفِفَ لِي عَنْ تَبْلِيغِ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ	من از جبرئیل خواستم که از خداوند تقاضا کند مرا از تبلیغ این موضوع به شما معاف کند،
۱۸۶	أَيُّهَا النَّاسُ لِعِلْمِي بِقِلَّةِ الْمُتَّقِينَ	ای مردم! زیرا می‌دانم که متقین اندک‌اند
۱۸۷	وَ كَثْرَةِ الْمُتَافِقِينَ	و منافقان بسیارند
۱۸۸	وَ إِذْغَالِ الْأَيْمِينَ	و گنهکاران، این کار را تحریف می‌کنند

۱۸۹	وَ خَتَلِ الْمُسْتَهْزِئِينَ بِالْإِسْلَامِ	و مسخره کنندگان به اسلام در کمین‌اند،
۱۹۰	الَّذِينَ وَصَفَهُمُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ بِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ بِاللَّسِينَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ [الفتح ۱۱]	همانها که خداوند آنان را در کتاب خود چنین توصیف کرده: آنان به زبانهای خود چیزی می‌گویند که در دل‌هایشان نیست
۱۹۱	وَ يَحْسَبُونََّهُ هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ [النور ۱۵]	و آن را سبک می‌پندارند و حال آنکه در نزد خدا گناهی بزرگ است
۱۹۲	وَ كَثْرَةَ آذَاهُمْ لِي فِي غَيْرِ مَرَّةٍ حَتَّى سَمَّوْنِي أُذُنًا	و همانا مکرر و چند بار مرا آزار داده‌اند، تا آنجا که مرا گوش نامیدند
۱۹۳	وَ زَعَمُوا أَنِّي كَذَلِكُ لِكَثْرَةِ مُلَاذِمَتِهِ إِيَّايَ وَ إِقْبَالِي عَلَيْهِ	و می‌پنداشتند بخاطر کثرت ملازمت علی با من و اقبال من به او، گوش هستم
۱۹۴	حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي ذَلِكَ قُرْآنًا- وَ مِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ وَ يَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ عَلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ أُذُنٌ- خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ الْآيَةَ [التوبة ۶۱]	تا آنکه سرانجام خداوند متعال در این مورد این آیه را نازل فرمود: «و از ایشان کسانی هستند که پیامبر را آزار می‌دهند و می‌گویند او گوش است (هر چه بگویی گوش می‌کند). بگو ای پیامبر، این لطفی است برای شما، به خدا ایمان دارد و [سخن] مؤمنان را باور می‌کند، تا آخر آیه
۱۹۵	وَ لَوْ شِئْتُ أَنْ أَسْمِيَ بِأَسْمَائِهِمْ لَسَمَّيْتُ	و اگر بخواهم نام این اشخاص را ببرم، می‌توانم
۱۹۶	وَ أَنْ أُؤَمِّيَ إِلَيْهِمْ بِأَعْيَانِهِمْ لِأَوْمَاتٍ وَ أَنْ أَدُلَّ عَلَيْهِمْ لَدَلْتُ	و به هر یک از ایشان اشاره و آنان را مشخص کنم، این کار را می‌کنم
۱۹۷	وَ لَكِنِّي وَ اللَّهُ فِي أُمُورِهِمْ قَدْ تَكْرَمْتُ	ولی به خدا سوگند من در مورد ایشان بزرگواری کردم
۱۹۸	وَ كُلَّ ذَلِكَ لَا يَرْضَى اللَّهُ مِنِّي إِلَّا أَنْ أُبَلِّغَ مَا أَنْزَلَ إِلَيَّ	و با وجود همه‌ی اینها خداوند از من راضی نمی‌شود مگر اینکه آنچه را بر من نازل کرده است ابلاغ کنم،
۱۹۹	ثُمَّ تَلَا [ص]: يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ فِي عَلِيٍّ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ [المائدة ۶۷]	سپس تلاوت کرد: ای رسول! آنچه از پروردگارت درباره‌ی علی بر تو نازل شده را برسان، که اگر نرسانی، رسالت او را نرسانده‌ای و خداوند ترا از مردم محفوظ می‌دارد.
۲۰۰	فَاعْلَمُوا مَعَاشِرَ النَّاسِ أَنَّ اللَّهَ قَدْ نَصَبَ لَكُمْ وَلِيًّا وَ إِمَامًا	ای گروه مردم! بدانید که خداوند علی را برای شما به منصب ولایت و امامت منصوب کرده است

اطاعت از او بر همه‌ی مهاجران و انصار و تابعین و صحرانشینان و شهرنشینان و بر عجم و عرب و آزاده و برده و کوچک و بزرگ و سفید و سیاه و بر هر اهل توحیدی واجب است.	مُفْتَرَضًا طَاعَتُهُ عَلَى الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ وَ عَلَى التَّابِعِينَ لَهُمْ بِأَخْسَانٍ وَ عَلَى الْبَادِي وَ الْحَاضِرِ وَ عَلَى الْأَعْجَمِيِّ وَ الْعَرَبِيِّ وَ الْحُرِّ وَ الْمَمْلُوكِ وَ الصَّغِيرِ وَ الْكَبِيرِ وَ عَلَى الْأَبْيَضِ وَ الْأَسْوَدِ وَ عَلَى كُلِّ مَوْجِدٍ	۲۰۱
حکم او اجرا شونده، کلامش جاری و مورد عمل، و امرش نافذ است	مَا ضِ حُكْمُهُ جَائِزٍ قَوْلُهُ نَافِذٍ أَمْرُهُ	۲۰۲
هر کس با او مخالفت کند، ملعون است	مَلْعُونٌ مَنْ خَالَفَهُ	۲۰۳
هر که از او پیروی کند مورد رحمت است	مَرْحُومٌ مَنْ تَبِعَهُ	۲۰۴
هر کس او را تصدیق کند، مومن است	مُؤْمِنٌ مَنْ صَدَّقَهُ	۲۰۵
که خداوند او را و هر که را که از او حرف شنوی و اطاعت کند، آمرزیده است	فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَ لِمَنْ سَمِعَ مِنْهُ وَ أَطَاعَ لَهُ	۲۰۶
ای مردم! این آخرین بار است که من در این جایگاه می‌ایستم. بشنوید و اطاعت کنید و فرمانبردار امر پروردگارتان باشید	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّهُ آخِرُ مَقَامٍ أَقُومُهُ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَاسْمَعُوا وَ أَطِيعُوا وَ انْقَادُوا لِأَمْرِ رَبِّكُمْ	۲۰۷
همانا خدای عزّ و جلّ هوّ مولاکم و اله شماست	فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ هُوَ مَوْلَاكُمْ وَ إِلَهُكُمْ	۲۰۸
و پس از او محمد (ص) ولیّ شماست کسی که این جا ایستاده و باشما سخن می‌گوید	ثُمَّ مِنْ دُونِهِ مُحَمَّدٌ ص وَ لِيُكْمُ الْقَائِمُ الْمُخَاطَبُ لَكُمْ	۲۰۹
و پس از من علی ولی و امام شماست به فرمان پروردگارتان.	ثُمَّ مِنْ بَعْدِي عَلِيٌّ وَ لِيُكْمُ وَ إِمَامُكُمْ بِأَمْرِ رَبِّكُمْ	۲۱۰
و سپس امامت در ذریه‌ی من است که از فرزندان اویند	ثُمَّ الْإِمَامَةُ فِي ذُرِّيَّتِي مِنْ وَدِيهِ	۲۱۱
تا روزی که خدا و رسولش را دیدار می‌کنید	إِلَى يَوْمٍ تَلْقَوْنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	۲۱۲
هیچ چیز حلال نیست جز آنچه خداوند حلال کرده است	لَا حَلَالَ إِلَّا مَا أَحَلَّهُ اللَّهُ	۲۱۳
و هیچ چیز حرام نیست جز آنچه او حرام کرده است	وَ لَا حَرَامَ إِلَّا مَا حَرَّمَهُ اللَّهُ	۲۱۴
خداوند حلال و حرام را به من آموخته	عَرَفَيْتِي الْحَلَالَ وَ الْحَرَامَ	۲۱۵
و من آنچه را که پروردگارم از کتاب خویش و حلال و حرام به من آموخته است به علی آموختم.	وَ أَنَا أَفْضَيْتُ لِمَا عَلَّمَنِي رَبِّي مِنْ كِتَابِيهِ وَ حَلَالِهِ وَ حَرَامِهِ إِلَيْهِ	۲۱۶
ای گروه مردم! بدانید هیچ علمی نیست مگر آنکه خداوند آن را درمن احصاء کرده	مَعَاشِرَ النَّاسِ مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَ قَدْ أَحْصَاهُ اللَّهُ فِيَّ	۲۱۷

و من همه‌ی علمم را در امام‌المتقین احصاء کردم	وَ كُلُّ عِلْمٍ عَلِمْتُ فَقَدْ أَحْصَيْتُهُ فِي إِمَامِ الْمُتَّقِينَ
هیچ علمی نیست مگر آنکه آن را به علی تعلیم دادم	وَ مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا عَلَّمْتُهُ عَلِيًّا
و او امام مبین است.	وَ هُوَ الْإِمَامُ الْمُبِينُ
ای گروه مردم! از علی کناره مگیرید و مگریزید و از ولایت او سرپیچی نکنید	مَعَاشِرَ النَّاسِ لَا تَصَلُوا عَنْهُ وَ لَا تَنْفَرُوا مِنْهُ وَ لَا تَسْتَكْبِرُوا [وَ لَا تَسْتَنْكِفُوا] مِنْ وِلَايَتِهِ
اوست که به حق هدایت و به حق عمل می‌کند	فَهُوَ الَّذِي يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ [يونس ۳۵] وَ يَعْمَلُ بِهِ
و باطل را از میان می‌برد و از آن نهی می‌کند	وَ يُزْهِقُ الْبَاطِلَ وَ يَنْهَى عَنْهُ
و در راه خدا سرزنش سرزنش‌کننده او را باز نمی‌دارد.	وَ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ
او نخستین کس است که به خدا و رسولش ایمان آورده	ثُمَّ إِنَّهُ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ
و کسی است که جان خود را فدای رسول خدا کرده است	وَ هُوَ الَّذِي فَدَى رَسُولَهُ بِنَفْسِهِ
و او کسی است که همراه رسول خدا(ص) بود، زمانی که هیچ یک از مردان غیر از او با رسول خدا(ص)، خدا را عبادت نمی‌کرد.	وَ هُوَ الَّذِي كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ وَ لَا أَحَدٌ يَعْْبُدُ اللَّهَ مَعَ رَسُولِهِ مِنَ الرِّجَالِ غَيْرُهُ
ای مردم! او را برتر بدارید که خداوند او را برتری داده است	مَعَاشِرَ النَّاسِ فَصَلُّوهُ فَقَدْ فَضَّلَهُ اللَّهُ
و او را بپذیرید که خداوند او را منصوب کرده است.	وَ أَقْبَلُوهُ فَقَدْ نَصَبَهُ اللَّهُ
ای گروه مردم! همانا علی از سوی خداوند امام است	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّهُ إِمَامٌ مِنَ اللَّهِ
و خداوند هرگز توبه کسی را که ولایت او را انکار کند نمی‌پذیرد	وَ لَنْ يَتُوبَ اللَّهُ عَلَى أَحَدٍ أَنْكَرَ وِلَايَتَهُ
و حتما هرگز او را نمی‌آمرزد	وَ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ
و این بر عهده خداوند است که نسبت به هر کس که با فرمانش در مورد علی مخالفت کند چنین رفتار کند	حَتْمًا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ بِمَنْ خَالَفَ أَمْرَهُ فِيهِ
و او را به عذاب شدیدی که ابدی و همیشگی است دچار کند.	وَ أَنْ يُعَذِّبَهُ عَذَابًا شَدِيدًا نَكْرًا أَبَدَ الْأَبَادِ وَ دَهْرَ الدُّهُورِ
پس از مخالفت با او دوری کنید که به آتشی درافتید که آتش‌گیره آن مردمان و سنگ‌هایند و آماده شده است برای کافران.	فَاحْذَرُوا أَنْ تُخَالِفُوهُ فَتَصَلُّوا نَارًا وَ قُودَهَا النَّاسُ وَ الْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ [البقرة ۲۴]

۲۳۶	أَيُّهَا النَّاسُ يَا وَ اللَّهِ بُشِّرِ الْأُولَىٰ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ	ای مردم! به خدا سوگند که همه انبیاء و رسولان پیشین به آمدن من بشارت داده‌اند
۲۳۷	وَ أَنَا خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ	و من خاتم همه انبیاء و رسولان هستم
۲۳۸	وَ الْحُجَّةُ عَلَىٰ جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ	و من حجت بر همه مخلوقاتم، چه اهل آسمانها و چه اهل زمینها،
۲۳۹	فَمَنْ شَكَ فِي ذَلِكَ فَهُوَ كَافِرٌ كُفَّرَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ	و هر کس در این تردید کند کافر است، همچون کفر دوره جاهلیت نخستین
۲۴۰	وَ مَنْ شَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ قَوْلِي هَذَا فَقَدْ شَكَ فِي الْكُلِّ مِنْهُ	و هر کس در چیزی از این گفتار من شک کند، نسبت به همه آن تردید کرده است
۲۴۱	وَ الشَّكُّ فِي ذَلِكَ فَلَهُ النَّارُ	و تردیدکننده در گفتار من در آتش است.
۲۴۲	مَعَاشِرَ النَّاسِ حَبَانِي اللَّهِ بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ مَنَّا مِنْهُ عَلَيَّ وَ إِحْسَانًا مِنْهُ إِلَيَّ	ای گروه مردم! خداوند بخاطر منّتی که بر من گذاشته و احسانی که بر من داشته این فضیلت را به من ارزانی داشته است
۲۴۳	وَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ [القصص ۷۰] مِثِّي أَبَدَ الْأَيَّدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ عَلَيَّ كُلِّ حَالٍ	و خدایی جز او نیست. تا ابد و در طول روزگاران و در هر حال او را ستایشگرم
۲۴۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ فَضَلُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ أَفْضَلُ النَّاسِ بَعْدِي مِنْ ذَكَرٍ وَ أَنْتَىٰ	ای گروه مردم! علی را برتری دهید که او پس از من از هر مرد و زنی افضل است.
۲۴۵	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ تُرْفَعُ السَّمَاوَاتُ غُطُوفًا وَ تَكُونُ السَّمَاوَاتُ رُفُوفًا وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْدِ الْعَقِيمِ وَ تَكُونُ الْأَنْجَامُ نَارًا مُنِيرًا وَ تَكُونُ الْأَرْضُ كَالْحَبِّ الْمُذْرَبِ وَ تَكُونُ الْبِحَارُ دُخَانًا مُدْرَبًا وَ تَكُونُ الشُّجَرُ أَعْنَابًا وَ تَكُونُ الْأَنْبِيَاءُ كَالنُّجُومِ وَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ كَالسَّمَكِ الْمَلْبُورِ وَ تَكُونُ الْمُرْسَلُونَ كَالنُّجُومِ وَ تَكُونُ الْمُرْسَلُونَ كَالنُّجُومِ وَ تَكُونُ الْمُرْسَلُونَ كَالنُّجُومِ	خداوند بوسیله ما روزی فرو می‌فرستد
۲۴۶	وَ بَقِيَةِ الْخَلْقِ	و خلق باقی هستند.
۲۴۷	مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ رَدَّ عَلَيَّ قَوْلِي هَذَا وَ لَمْ يُؤَافِقْهُ	ملعون و مغضوب خداوند است، هر کس که این گفتار مرا رد کند و نپذیرد
۲۴۸	أَلَا إِنَّ جِبْرِيْلَ خَبَّرَنِي عَنِ اللَّهِ تَعَالَىٰ بِذَلِكَ وَ يَقُولُ: مَنْ عَادَىٰ عَلِيًّا وَ لَمْ يَتَوَلَّهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَتِي وَ غَضَبِي	بدانید که جبرئیل از خداوند متعال این را به من خبر داد و می‌گوید: کسی که با علی دشمنی کند و ولایت او را نپذیرد، پس لعنت و غضب من بر او باد.
۲۴۹	فَ لَتَنْظُرَنَّ نَفْسٌ مَا قَدَمَتْ لِعَدُوِّهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ [الحشر ۱۸] أَنْ تُخَالِفُوهُ فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا [النحل ۹۴] إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ [الحشر ۱۸]	پس هر کسی بنگرد که برای فردایش چه چیز از پیش فرستاده است و از خدای بترسید که با او مخالفت کنید و قدم پس از ثبوتش بلغزد و همانا خداوند به آنچه می‌کنید خبیر است.
۲۵۰	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّهُ جَنَبُ اللَّهِ الَّذِي ذَكَرَ فِي كِتَابِهِ	ای مردم او جنبُ الله است که خداوند در کتابش ذکر کرده است.

۲۵۱	فَقَالَ تَعَالَى: اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَى عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي حَنْبِ اللَّهِ [الزمر: ۵۶]	خداوند متعال می‌فرماید: تا آنکه [مبادا] کسی بگوید: دریغا بر آنچه در حَنْبِ اللَّهِ کوتاهی ورزیدم
۲۵۲	مَعَاشِرَ النَّاسِ تَدَبَّرُوا الْقُرْآنَ	ای گروه مردم! در قرآن تدبّر کنید
۲۵۳	وَ أَفْهَمُوا آيَاتِهِ	و آیات آن را فهم کنید
۲۵۴	وَ انظُرُوا إِلَى مُحْكَمَاتِهِ	و به آیات محکم آن بنگرید
۲۵۵	وَ لَا تَتَّبِعُوا مُتَشَابِهَهُ	و از آیات متشابه پیروی نکنید
۲۵۶	قَالَ اللَّهُ لَنْ يُبَيِّنَ لَكُمْ زَوَاجِرَهُ وَ لَا يُوضِحُ لَكُمْ تَفْسِيرَهُ إِلَّا الَّذِي أَنَا آخِذٌ بِيَدِهِ وَ مُصْعِدُهُ إِلَيَّ وَ سَائِلٌ بَعْضُهُ	و به خدا سوگند هرگز کسی دشواریها و تفسیر آن را برای شما روشن نمی‌کند، جز همین کس که من دست او را می‌گیرم و به سوی خود بر می‌آورم و بازویش را بر می‌افرازم
۲۵۷	وَ مُعَلِّمُكُمْ أَنَّ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَيَّ مَوْلَاهُ	و به شما اعلام می‌کنم که هر کس من مولای اویم این علی مولای اوست،
۲۵۸	وَ هُوَ عَلَيَّ بِنِ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَ أَحِي وَ وَصِيَّي وَ مَوْلَاتُهُ مِّنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْزَلَهَا عَلَيَّ	یعنی علی بن ابی طالب که برادر و وصی من است و ولایت او از سوی خداوند متعال بر من نازل شده است.
۲۵۹	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ عَلِيًّا وَ الطَّيِّبِينَ مِّنْ وُلْدِي هُمُ الثَّقَلُ الْأَصْغَرُ	ای گروه مردم! همانا علی و فرزندان طیب من ثقل کوچکند
۲۶۰	وَ الْقُرْآنُ الثَّقَلُ الْأَكْبَرُ	و قرآن ثقل بزرگ است
۲۶۱	فَكُلُّ وَاحِدٍ مُنْبِئٌ عَن صَاحِبِهِ وَ مُوَافِقٌ لَهُ	و هر یک از دیگری خبر می‌دهد و موافق با اوست
۲۶۲	لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ	و این دو هرگز از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا کنار حوض پیش من آیند.
۲۶۳	هُمُ أَمَنَاءُ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ	آنان امنای خداوند میان خلق خدایند
۲۶۴	وَ حُكَمَاؤُهُ فِي أَرْضِهِ	و حکیمان الهی در زمین خدایند.
۲۶۵	أَلَا وَ قَدْ آدَيْتُ أَلَا وَ قَدْ بَلَّغْتُ أَلَا وَ قَدْ أَسْمَعْتُ أَلَا وَ قَدْ أَوْصَحْتُ	آگاه باشید که من رسالت خود را ادا کردم و تبلیغ کردم و به گوش شما رساندم و توضیح دادم و روشن ساختم.
۲۶۶	أَلَا وَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ قَالَ وَ أَنَا قُلْتُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ	آگاه باشید که خداوند عزّ و جلّ گفت و من از قول خداوند عزّ و جلّ گفتم
۲۶۷	أَلَا إِنَّهُ لَيْسَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أَحِي هَذَا	آگاه باشید که کسی جز این برادر من، امیر مؤمنان نیست

۲۶۸	وَلَا تَجِلُّ إِمْرُهُ الْمُؤْمِنِينَ بَعْدِي لِأَحَدٍ غَيْرِهِ	و پس از من برای هیچ کس جز او، امیری مؤمنان، حلال و روا نیست.
۲۶۹	ثُمَّ صَرَبَ بِيَدِهِ إِلَى عَضِدِهِ فَرَفَعَهُ وَكَانَ مُنْذُ أَوَّلِ مَا صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ ص شَالَ عَلِيًّا حَتَّى صَارَتْ رِجْلُهُ مَعَ رُكْبَةِ رَسُولِ اللَّهِ ص	آنگاه پیامبر(ص) با دست خود بازوی علی را که پایین تر از آن حضرت ایستاده بود گرفت و علی را چنان بلند کرد که پاهایش کنار زانوان رسول خدا(ص) قرار گرفت
۲۷۰	ثُمَّ قَالَ: مَعَاشِرَ النَّاسِ هَذَا عَلِيٌّ أَحِبِّي وَوَصِيِّي	سپس فرمود: ای گروه مردم! این علی برادر و وصی من است
۲۷۱	وَوَاعِي عِلْمِي وَخَلِيفَتِي عَلَى أُمَّتِي وَ عَلَى تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ وَ الدَّاعِي إِلَيْهِ	و تمام علم مرا در خود جای داده است و خلیفه من بر امت من است و جانشین من برای تفسیر کردن کتاب خدا و فرا خواننده به سوی او است
۲۷۲	وَ الْعَامِلُ بِمَا يَرْضَاهُ	و عمل کننده به چیزی است که خداوند به آن راضی است
۲۷۳	وَ الْمُحَارِبُ لِأَعْدَائِهِ	و جنگ کننده با دشمنان خداوند است
۲۷۴	وَ الْمُوَالِي عَلى طَاعَتِهِ	و به فرمانبرداری خداوند فرمان دهنده
۲۷۵	وَ النَّاهِي عَن مَعْصِيَتِهِ	و از معصیت خداوند باز دارنده است.
۲۷۶	خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ	او جانشین رسول خدا(ص)
۲۷۷	وَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ	و امیر مؤمنان
۲۷۸	وَ الْإِمَامُ الْهَادِي	و امام هدایتگر است
۲۷۹	وَ قَائِلُ التَّائِيِبِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ	و کشنده‌ی ناکشین و قاسطین و مارقین است
۲۸۰	يَأْمُرُ اللَّهُ أَقُولُ وَ مَا يُبَدِّكُ الْقَوْلُ لَدَيَّ [ق ۲۹] يَأْمُرُ رَبِّي أَقُولُ:	به امر خداوند می گویم که به فرمان خداوند این گفتار مبدل نخواهد شد و به امر پروردگرم می گویم:
۲۸۱	اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ	خدایا! دوست بدار آن کس را که او را دوست می دارد
۲۸۲	وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ	و دشمن بدار هر که را با او دشمن است،
۲۸۳	وَ الْعَنَ مَنْ أَنْكَرَهُ	و هر کس که او را منکر شود لعنت کن
۲۸۴	وَ اغْضَبْ عَلَى مَنْ جَحَدَ حَقَّهُ	و بر هر کس که حق او را منکر شود، غضب کن

<p>خدایا! تو خود بر من نازل کردی که امامت پس از من برای علی است که ولیّ توست زمانی که آنرا روشن می‌ساختم و او را منصوب می‌کردم به آنچه که برای بندگانت از دینشان کامل کردی و با نعمت خود بر آنها تمام کردی و به دین اسلام برای آنها راضی شدی</p>	<p>اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ عَلَيَّ أَنَّ الْإِمَامَةَ بَعْدِي لِعَلِيِّ وَلِيِّكَ عِنْدَ تَيَّابِي ذَلِكَ وَ تَصْيِي إِيَّاهُ بِمَا أَكْمَلْتَ لِعِبَادِكَ مِنْ دِينِهِمْ وَ أَتَمَّمْتَ عَلَيْهِمْ بِنِعْمَتِكَ وَ رَضِيتَ لَهُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا</p>	<p>۲۸۵</p>
<p>و فرمودی: و هر کس غیر از اسلام دینی اختیار کند هرگز از وی پذیرفته نمی‌شود و او در آخرت از زیان‌کاران است.</p>	<p>فَقُلْتُ: وَ مَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَ هُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ [الْعمران ۸۵]</p>	<p>۲۸۶</p>
<p>خدایا! ترا شاهد می‌گیرم و برای شهادت تنها تو کافی هستی که من ابلاغ کردم.</p>	<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا أَنِّي قَدْ بَلَّغْتُ</p>	<p>۲۸۷</p>
<p>ای گروه مردم! همانا که خداوند عزّ و جلّ دین شما را با امامت او تکمیل کرد</p>	<p>مَعَاشِرِ النَّاسِ إِنَّمَا أَكْمَلَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ دِينَكُمْ بِإِمَامَتِهِ</p>	<p>۲۸۸</p>
<p>و هر کس او را و فرزندان مرا که از ذریهٔ اویند، تا روز قیامت و رفتن به محضر خداوند به امامت نپذیرد، همانا اعمال او نابود می‌شود و در آتش جهنم جاودانه است. نه عذاب از آنان تخفیف داده می‌شود و نه نظر رحمت بر آنان می‌شود.</p>	<p>فَمَنْ لَمْ يَأْتَمْ بِهِ وَ يَمَنْ يَقُومُ مَقَامَهُ مِنْ وُلْدِي مَنْ صَلَّى إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ الْعَرْضُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ [الْعمران ۲۲] وَ فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ [البقرة ۲۱۷] لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ لَا هُمْ يُنظَرُونَ [البقرة ۱۶۲]</p>	<p>۲۸۹</p>
<p>ای گروه مردم! این علی از همه شما بیشتر مرا یاری کرده است</p>	<p>مَعَاشِرِ النَّاسِ هَذَا عَلِيٌّ أَنْصَرُّكُمْ لِي</p>	<p>۲۹۰</p>
<p>و سزاوارترین شما به من است</p>	<p>وَ أَحَقُّكُمْ بِي</p>	<p>۲۹۱</p>
<p>و نزدیکترین شما به من است</p>	<p>وَ أَقْرَبُكُمْ إِلَيَّ</p>	<p>۲۹۲</p>
<p>و عزیزترین شما نزد من است</p>	<p>وَ أَعَزُّكُمْ عَلَيَّ</p>	<p>۲۹۳</p>
<p>و خداوند عزّ و جلّ و من از او راضی هستیم</p>	<p>وَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ أَنَا عَنْهُ رَاضِيَانِ</p>	<p>۲۹۴</p>
<p>و هیچ آیه‌ای که در آن رضایت باشد نازل نشده، مگر اینکه دربارهٔ اوست</p>	<p>وَ مَا نَزَلَتْ آيَةٌ رَضِيَ إِلَّا فِيهِ</p>	<p>۲۹۵</p>
<p>و خداوند هیچ گاه کسانی که ایمان آورده‌اند مورد خطاب قرار نداده مگر اینکه او سر فصل آن خطاب است</p>	<p>وَ مَا خَاطَبَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بَدَأَ بِهِ</p>	<p>۲۹۶</p>
<p>و هیچ آیه‌ی مدحی در قرآن نازل نشده مگر اینکه درباره‌ی اوست.</p>	<p>وَ لَا نَزَلَتْ آيَةٌ مَدَحٍ فِي الْقُرْآنِ إِلَّا فِيهِ</p>	<p>۲۹۷</p>
<p>و خداوند در سورهٔ «هل آتی» گواهی به بهشت نداده، مگر برای او و آن را برای کسی جز او نازل نکرده است و در آن سوره کسی جز او را نستوده است.</p>	<p>وَ لَا شَهِدَ بِالْجَنَّةِ فِيهِ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ [سورة الإنسان] إِلَّا لَهُ وَ لَا أَنْزَلَهَا فِي سِوَاهُ وَ لَا مَدَحَ بِهَا غَيْرَهُ</p>	<p>۲۹۸</p>

۲۹۹	مَعَاشِرَ النَّاسِ هُوَ نَاصِرٌ دِينَ اللَّهِ وَ الْمُجَادِلُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ	ای مردم! او ناصر دین خدا و دفاع کننده از رسول خدا(ص) است
۳۰۰	وَ هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ	و او با تقوی و پاکیزه و هدایت کننده و هدایت شده است.
۳۰۱	نَبِيِّكُمْ خَيْرُ نَبِيِّ	پیامبر شما بهترین پیامبر است
۳۰۲	وَ وَصِيَّكُمْ خَيْرُ وَصِيِّ	و وصی شما بهترین وصی است.
۳۰۳	وَ بَنُوهُ خَيْرُ الْأَوْصِيَاءِ	و فرزندانش بهترین اوصیاء هستند
۳۰۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ ذُرِّيَّةُ كُلِّ نَبِيِّ مِنْ صُلْبِهِ وَ ذُرِّيَّةُ مَنْ مِنْ صُلْبِ عَلِيِّ	ای مردم! ذریه هر پیامبری از صلب اوست و ذریه من از صلب علی است.
۳۰۵	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ إِبْلِيسَ أَخْرَجَ آدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ بِالْحَسَدِ	ای مردم! همانا ابلیس آدم ع را با حسد از بهشت بیرون کرد،
۳۰۶	فَلَا تَحْسُدُوهُ فَتَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَ تَزَلَّ أَقْدَامُكُمْ	شما بر او حسد مبرید که اعمال شما نابود و قدمهای شما بلغزد.
۳۰۷	فَإِنَّ آدَمَ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ لِخَطِيئَةٍ وَاحِدَةٍ وَ هُوَ صَفْوَةُ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ	همانا آدم ع با یک خطا به زمین هبوط داده شد با اینکه برگزیده خداوند عزوجل بود
۳۰۸	وَ كَيْفَ بِكُمْ وَ أَنْتُمْ أَنْتُمْ وَ مِنْكُمْ أَعْدَاءُ اللَّهِ	و این موضوع درباره شما چگونه خواهد بود؟ و حال آنکه شما نه تنها معصوم نیستید، بلکه برخی از شما دشمنان خدایند.
۳۰۹	إِنَّهُ لَا يُبْعِضُ عَلِيًّا إِلَّا شَقِيًّا	همانا جز شقی کسی نسبت به علی کینه ندارد
۳۱۰	وَ لَا يَتَوَالَى عَلِيًّا إِلَّا تَقِيًّا	و کسی جز متقی او را دوست نمی دارد
۳۱۱	وَ لَا يُؤْمِنُ بِهِ إِلَّا مُؤْمِنٌ مُخْلِصٌ	و کسی جز مؤمن مخلص به او ایمان نمی آورد
۳۱۲	وَ فِي عَلِيِّ وَ اللَّهِ نَزَلَتْ سُورَةُ وَ الْعَصْرِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَ الْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَى آخِرِهَا [سورة العصر]	به خدا سوگند سوره «و العصر» درباره علی نازل شده است. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَ الْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ تا آخر سوره
۳۱۳	مَعَاشِرَ النَّاسِ قَدْ اسْتَشْهَدْتُ اللَّهَ وَ بَلَّغْتُكُمْ رَسُولِي وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ [النور ۵۴]	ای مردم! من خدا را گواه گرفتم و رسالتم را به شما تبلیغ کردم و بر رسول چیزی جز ابلاغ آشکار نیست.
۳۱۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ [ال عمران ۱۰۲]	ای مردم! تقوای الهی پیشه کنید آنچنانکه حق تقوای اوست، و نمیرید مگر آنکه مسلمان باشید.

۳۱۵	مَعَاشِرَ النَّاسِ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي [التغابن۸] أُزِيلَ مَعَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَطْمِئِنَّ وَجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا [النساء۴۷]	ای مردم! ایمان بیاورید به خدا و رسول خدا و نوری که با او فرو فرستاده شده است، پیش از آنکه چهره‌هایی را هلاک کنیم و آنها را واژگونه سازیم.
۳۱۶	مَعَاشِرَ النَّاسِ النُّورُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي مَسْئَلِكُمْ	ای مردم! نور از جانب خداوند عزّ وجلّ در من نهاده شده
۳۱۷	ثُمَّ فِي عَلِيٍّ ثُمَّ فِي النَّسْلِ مِنْهُ إِلَى الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ	و سپس در علی و پس از او در نسل اوست تا قائم که مهدی عج است
۳۱۸	الَّذِي يَأْخُذُ بِحَقِّ اللَّهِ وَ يَكُلِّ حَقِّي هُوَ لَنَا	یعنی همان کس که حق خدا و تمام حقوق ما را خواهد گرفت،
۳۱۹	لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ جَعَلَنَا حُجَّةً عَلَى الْمُقْصِرِينَ وَ الْمُعَانِدِينَ وَ الْمُخَالِفِينَ وَ الْخَائِنِينَ وَ الْأَيْمِينَ وَ الظَّالِمِينَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ	زیرا خداوند عزّ وجلّ ما را حجت قرار داده است برای مقصران و ستیزه‌گران و مخالفان و خیانتکاران و گنهکاران و ستمگران از همه جهانیان.
۳۲۰	مَعَاشِرَ النَّاسِ أَنْذِرْكُمْ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِي الرُّسُلُ	ای مردم! شما را انذار میدهم که من رسول الله هستم که پیش از من رسولان دیگر آمده بودند.
۳۲۱	أَفَإِنْ مِتُّ أَوْ قُتِلْتُ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئاً وَ سَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ [ال عمران۱۴۴]	آیا اگر بمیرم یا کشته شوم به آیین گذشتگان خود برمی‌گردید؟ و اگر چنین کنید به خداوند هیچ زبانی نمی‌رسانید و خداوند به زودی شکرگزاران را جزا دهد
۳۲۲	أَلَا وَ إِنَّ عَلِيًّا هُوَ الْمُوصُوفُ بِالصَّبْرِ وَ الشُّكْرِ ثُمَّ مِنْ بَعْدِهِ وَ لِدِي مِنْ صَلْبِهِ	همانا علی موصوف به صبر و شکرگزاری است و پس از او فرزندان من که از صلب اویند متصف به این صفات هستند.
۳۲۳	مَعَاشِرَ النَّاسِ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اللَّهُ إِسْلَامَكُمْ فَيَسْخَطَ عَلَيْكُمْ وَ يُصِيبَكُمْ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ [التوبة۵۲] إِنَّهُ لِبِالْمِرْصَادِ [الفجر۱۴]	ای مردم! درباره اسلام خود به خداوند منت منهدید که در نتیجه، خداوند بر شما خشم گیرد و عذابی از نزد خود به شما رساند. بدرستی که او در کمینگاه است.
۳۲۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِي أَيْمَةٌ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُونَ [القصص۴۱]	ای مردم! به زودی پس از من امامانی خواهند بود که به آتش فرا می‌خوانند و روز قیامت یاری نخواهند شد
۳۲۵	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ وَ أَنَا بَرِيئَانِ مِنْهُمُ	ای مردم! خداوند و من از آنان بیزاریم
۳۲۶	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّهُمْ وَ أَنْصَارُهُمْ وَ أَتْبَاعُهُمْ وَ أَشْبَاعُهُمْ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ [النساء۱۴۵] وَ لَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ [النحل۲۹]	ای مردم! آنان و یاران و پیروان و شیعیان ایشان در پست‌ترین طبقه دوزخند و بسیار بد جایگاهی است برای متکبران.
۳۲۷	أَلَا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ الصَّحِيفَةِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ فِي صَحِيفَتِهِ- قَالَ فَذَهَبَ عَلَى النَّاسِ إِلَّا شِرْذِمَةً مِنْهُمْ أَمْرُ الصَّحِيفَةِ	آگاه باشید ایشان اصحاب صحیفه هستند. پس هر یک از شما باید به صحیفه‌اش بنگرد. - راوی گفت: جز اندکی از مردم منظور حضرت را از این کلام نفهمیدند-

۳۲۸	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِلَيَّ أَدْعُهَا إِمَامَةً وَوِرَاثَةً فِي عَقِيبِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ	ای مردم! من خلافت را بصورت امامت و وراثت تا روز قیامت در اعقاب خود به ودیعه می‌گذارم
۳۲۹	وَقَدْ بَلَغْتُ مَا أُمِرْتُ بِتَبْلِيغِهِ حُجَّةً عَلَى كُلِّ حَاضِرٍ وَغَائِبٍ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِمَّنْ شَهِدَ أَوْ لَمْ يَشْهَدْ وُلْدًا أَوْ لَمْ يُولَدْ	و آنچه را که مامور بودم برسانم، رساندم تا حجت بر هر حاضر و غایب و بر همگان تمام شود، چه اینجا شاهد باشد یا نباشد، متولد شده باشد یا نشده باشد
۳۳۰	فَلْيَبْلِغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ	پس شاهدان به غایبان و پدران به فرزندان برسانند تا روز قیامت
۳۳۱	وَسَيَجْعَلُوتَهَا مُلْكًا وَاغْتِصَابًا	و به زودی خلافت را به صورت پادشاهی درآورده و آنرا با غصب بدست می‌آورند.
۳۳۲	أَلَا لَعَنَ اللَّهُ الْغَاصِبِينَ وَالْمُعْتَصِبِينَ	خداوند لعنت کند غاصبین را و کسانی را که (با رضایت) خلافت آنان را بپذیرند
۳۳۳	وَ عِنْدَهَا سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهُ النَّفْلَانِ [الرحمن ۳۱] فَ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا سُوقَاتٌ مِّنْ نَّارٍ وَ نَحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ [الرحمن ۳۵]	و در آن صورت «ای گروه جن و انس! به زودی به حساب شما می‌رسیم و خدا بر شما شراره‌های آتش و مس گذاخته فرو می‌فرستد، تا هیچ نصرتی نیابید
۳۳۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَكُنْ يَدْرِكُكُمْ عَلَيَّ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ [ال عمران ۱۷۹]	ای مردم! خداوند عزّ و جلّ شما را رها نمی‌گذارد «بر آنچه که بر آن هستید، تا آنکه خبیث را از طیب جدا سازد و خداوند شما را بر غیب آگاه نمی‌سازد.
۳۳۵	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّهُ مَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا وَ اللَّهُ مُهْلِكَهَا بِتَكْذِيبِهَا	ای مردم! هیچ قریه‌ای نیست مگر آنکه خداوند آن را به سبب تکذیبی که می‌کنند هلاک می‌کند
۳۳۶	وَ كَذَلِكَ يُهْلِكُ الْفُرَى وَ هِيَ ظَالِمَةٌ [الحج ۴۵] كَمَا ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى	و اینچنین قریه‌ها را نابود می‌کند در حالیکه ستمگرند چنانکه خداوند متعال این موضوع را ذکر کرده است
۳۳۷	وَ هَذَا عَلَيَّ إِمَامَتُكُمْ وَ وِلِيَّتُكُمْ	و این علی امام و ولی شماست
۳۳۸	وَ هُوَ مَوَاعِيدُ اللَّهِ وَ اللَّهُ يُصَدِّقُ مَا وَعَدَهُ	و او وعده‌های خداوند است و خدای وعده خود را تصدیق می‌کند.
۳۳۹	مَعَاشِرَ النَّاسِ قَدْ ضَلَّ قَبْلَكُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ [الصفات ۷۱]	ای مردم! پیش از شما بیشتر گروه‌های نخستین گمراه شدند
۳۴۰	وَ اللَّهُ لَقَدْ أَهْلَكَ الْأَوَّلِينَ وَ هُوَ مُهْلِكُ الْآخِرِينَ	و خداوند پیشینیان را نابود کرده، و او پسینیان را هم نابود خواهد کرد.
۳۴۱	قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ. ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ. كَذَلِكَ تَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ. وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكْذِبِينَ [المرسلات ۱۶ الی ۱۹]	خداوند متعال می‌فرماید: آیا ما اقوام (مجرم) نخستین را هلاک نکردیم؟! سپس دیگر (مجرمان) را به دنبال آنها می‌فرستیم! (آری) این گونه با مجرمان رفتار می‌کنیم! وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان!

۳۴۲	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَمَرَنِي وَ نَهَانِي	ای مردم! خداوند به من امر و نهی کرده
۳۴۳	وَ قَدْ أَمَرْتُ عَلِيًّا وَ نَهَيْتُهُ	و من هم علی را امر و نهی کرده‌ام
۳۴۴	فَعَلِمَ الْأَمْرَ وَ النَّهْيَ مِنْ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَّ	پس علی به امر و نهی از جانب پروردگارش عالم شده است
۳۴۵	فَاسْمَعُوا لِأَمْرِهِ تَسْلَمُوا	بنابراین فرمانش را بشنوید تا سالم بمانید
۳۴۶	وَ أَطِيعُوا تَهْتَدُوا	و او را اطاعت کنید تا هدایت یابید
۳۴۷	وَ انْتَهُوا لِنَهْيِهِ تَرْشَدُوا	و از آنچه نهی می‌کند دوری کنید تا رشد یابید
۳۴۸	وَ صَبِرُوا إِلَىٰ مُرَادِهِ	و به خواسته او کار کنید
۳۴۹	وَ لَا تَتَفَرَّقُوا بِكُمُ السَّبِيلُ عَنْ سَبِيلِهِ	و راههای گوناگون شما را از راه او پراکنده نکند.
۳۵۰	مَعَاشِرَ النَّاسِ أَنَا صِرَاطُ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ الَّذِي أَمَرَكُمْ بِاتِّبَاعِهِ ثُمَّ عَلِيٌّ مِنْ بَعْدِي ثُمَّ وُلْدِي مِنْ صُلْبِهِ أُمَّةٌ يَهْدُونَ إِلَى الْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ [الأعراف ۱۸۱]	ای مردم! من صراط مستقیم خدایم که شما را امر کرده از او تبعیت کنید و پس از من علی و پس از او فرزندان من که از صلب اویند امامانی هستند که به حق هدایت می‌کنند و به آن توسل می‌جویند
۳۵۱	ثُمَّ قَرَأَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَىٰ آخِرِهَا [الفاتحة ۲ الی ۷] وَ قَالَ فِيَّ نَزَلَتْ وَ فِيهِمْ نَزَلَتْ وَ لَهُمْ عَمَّتْ وَ إِيَّاهُمْ حُصَّتْ	و سپس پیامبر سوره «فاتحة الكتاب» را تلاوت کردند و فرمودند: این سوره در مورد من و ایشان نازل شده و عموم و خصوص آن به ایشان بستگی دارد
۳۵۲	أُولَئِكَ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ [یونس ۶۲]	آنان همان اولیای خدایند که نه بیمی بر ایشان است و نه اندوهگین می‌شوند.
۳۵۳	أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ [المائدة ۵۶]	آگاه باشید که حزب خدا غالب است
۳۵۴	أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَ عَلِيٍّ هُمُ أَهْلُ الشَّقَاقِ وَ الْبِقَاقِ وَ الْحَادُونَ وَ هُمُ الْعَادُونَ وَ إِخْوَانُ الشَّيَاطِينِ الَّذِينَ يُوجِبُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا [الأنعام ۱۱۲]	آگاه باشید دشمنان علی، اهل تفرقه و نفاق و ستیزه‌جو و دشمن و برادران شیاطین هستند که برخی به برخی دیگر برای فریب سخنان فریبنده وحی می‌کنند
۳۵۵	أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ ذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَقَالَ عَزَّ وَ جَلَّ: لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ الْآيَةَ [المجادلة ۲۲]	و همانا اولیای ایشان کسانی هستند که خداوند در کتاب خود آنان را یاد کرده و فرموده: هرگز مردمی را که به خدا و روز واپسین ایمان آورده‌اند نخواهی یافت که دوستی کنند با کسی که با خدا و رسول او دشمنی می‌کند.

<p>و همانا اولیاء ایشان کسانی هستند که خداوند عزّ وجلّ ایشان را چنین وصف کرده: «آنان که ایمان آوردند و ایمان خود را به ظلم نیالودند؛ برای آنان ایمنی است و آنان هدایت یافتگانند.</p>	<p>۳۵۶ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ وَصَفَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ: الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ مُهْتَدُونَ [الأنعام ۸۲]</p>	<p>۳۵۶</p>
<p>همانا اولیاء آنان کسانی هستند که خدای عزّ وجلّ ایشان را توصیف کرده و فرموده: با امنیت وارد بهشت می‌شوند و فرشتگان به آنان سلام می‌دهند و می‌گویند: پاک شدید، برای همیشه وارد بهشت شوید</p>	<p>۳۵۷ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ وَصَفَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ: الَّذِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ آمِنِينَ تَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ بِالسَّلَامِ أَنْ طَبَّئْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ [الزمر ۷۳]</p>	<p>۳۵۷</p>
<p>همانا اولیاء ایشان کسانی هستند که خدای عزّ وجلّ درباره آنان فرموده است: بدون حساب وارد بهشت می‌شوند.</p>	<p>۳۵۸ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ ... بِغَيْرِ حِسَابٍ [غافر ۴۰]</p>	<p>۳۵۸</p>
<p>و دشمنان آنان به دوزخ می‌افتند</p>	<p>۳۵۹ أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمْ يَصَلُونَ سَعِيرًا</p>	<p>۳۵۹</p>
<p>و دشمنان ایشان کسانی هستند که آوای جهنم را در حالی که فوران می‌کند می‌شنوند و دوزخ را هیاهوست</p>	<p>۳۶۰ أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ لِحْجَمَهُمْ شَهِيقًا وَ هِيَ تَقُورُ [الملك ۷] وَ لَهَا زَفِيرٌ</p>	<p>۳۶۰</p>
<p>دشمنان ایشان کسانی هستند که خداوند در موردشان فرموده: هر امتی بر آن وارد می‌شود قوم (هم‌کیش) خود را لعنت می‌کند</p>	<p>۳۶۱ أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمُ الَّذِينَ قَالَ فِيهِمْ: كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا الْآيَةَ [الأعراف ۳۸]</p>	<p>۳۶۱</p>
<p>دشمنان ایشان کسانی هستند که خداوند عزّ وجلّ درباره‌شان فرموده: هر فوجی از ایشان که در دوزخ می‌افتند، خزانه‌داران آن از ایشان می‌پرسند: آیا برای شما انذاردهنده‌ای نیامد؟ گویند: بله آمد، پس ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند چیزی نازل نکرده و شما در گمراهی بزرگی هستید.</p>	<p>۳۶۲ أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمُ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ. قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ [الملك ۸و۹]</p>	<p>۳۶۲</p>
<p>همانا دوستداران ایشان کسانی هستند که از پروردگار خود در نهران بیم دارند و برای آنان مغفرت و پاداش کبیر است</p>	<p>۳۶۳ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ [الملك ۱۲]</p>	<p>۳۶۳</p>
<p>ای گروه مردم! چقدر فاصله زیاد است در میان جهنم و بهشت،</p>	<p>۳۶۴ مَعَاشِرَ النَّاسِ شَتَّانَ مَا بَيْنَ السَّعِيرِ وَ الْجَنَّةِ</p>	<p>۳۶۴</p>
<p>دشمن ما کسی است که خداوند او را نکوهش و لعنت کرده است</p>	<p>۳۶۵ عَدُوًّا مَنْ دَمَهُ اللَّهُ وَ لَعْنَهُ</p>	<p>۳۶۵</p>
<p>و دوستدار ما کسی است که خداوند او را ستوده و دوست می‌دارد.</p>	<p>۳۶۶ وَ وَلِيًّا مَنْ مَدَحَهُ اللَّهُ وَ أَحَبَّهُ</p>	<p>۳۶۶</p>

۳۶۷	مَعَاشِرَ النَّاسِ أَلَا وَ إِيَّيْ مُنذِرٌ وَ عَلِيٍّ هَادٍ [الرعد۷]	ای مردم! همانا من انذار دهنده‌ام و علی هدایت‌کننده است.
۳۶۸	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِيَّيْ تَبِيٍّ وَ عَلِيٍّ وَصِيٍّ	ای مردم! من پیامبرم و علی وصی من است
۳۶۹	أَلَا إِنَّ خَاتَمَ الْأَيِّمَةِ مِنَّا الْقَائِمُ الْمَهْدِيُّ	و همانا خاتم امامان که قائم مهدی است از ماست.
۳۷۰	أَلَا إِنَّهُ الطَّاهِرُ عَلَى الدِّينِ	اوست که دین را آشکار می‌سازد
۳۷۱	أَلَا إِنَّهُ الْمُنتَقِمُ مِنَ الظَّالِمِينَ	اوست که از ظالمین انتقام می‌گیرد
۳۷۲	أَلَا إِنَّهُ فَاتِحُ الحُصُونِ وَ هَادِمُهَا	همانا که او گشاینده و ویرانگر دژهاست
۳۷۳	أَلَا إِنَّهُ قَاتِلُ كُلِّ قَبِيلَةٍ مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ	اوست که تمام فرقه‌های مشرکان را می‌کشد
۳۷۴	أَلَا إِنَّهُ مُدْرِكُ كُلِّ تَارٍ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ	او انتقام خون همه اولیای خدا را می‌گیرد
۳۷۵	أَلَا إِنَّهُ النَّاصِرُ لِذِي اللَّهِ	او ناصر دین خداوند است
۳۷۶	أَلَا إِنَّهُ العَرَّافُ فِي بَحْرِ عَمِيقٍ	او از دریای ژرف با دستش آب بر می‌دارد
۳۷۷	أَلَا إِنَّهُ يَسِمُ كُلَّ ذِي فَضْلٍ بِفَضْلِهِ وَ كُلَّ ذِي جَهْلٍ بِجَهْلِهِ	او هر صاحب فضیلتی را به اندازه‌ی فضیلتش و هر جاهلی را به اندازه‌ی جهلش مقام و رتبه می‌دهد
۳۷۸	أَلَا إِنَّهُ خَيْرُهُ اللَّهُ وَ مُخْتَارُهُ	همانا که او برگزیده و مختار خداوند است
۳۷۹	أَلَا إِنَّهُ وَارِثُ كُلِّ عِلْمٍ وَ الْمُحِيطُ بِهِ	همانا که او وارث همه علوم است و به آن احاطه دارد
۳۸۰	أَلَا إِنَّهُ الْمُخْبِرُ عَن رَّبِّهِ عَزَّ وَ جَلَّ	اوست که از پروردگار خود عزّ و جلّ خبر می‌دهد
۳۸۱	وَ الْمُنْبِئُهُ بِأَمْرِ إِيْمَانِهِ	و امور مربوط به ایمان را خبر می‌دهد
۳۸۲	أَلَا إِنَّهُ الرَّشِيدُ السَّيِّدُ	او رشید و سدید است
۳۸۳	أَلَا إِنَّهُ الْمُعَوِّضُ إِلَيْهِ	او کسی است که به او تفویض شده است
۳۸۴	أَلَا إِنَّهُ قَدْ بُنِّيَ بِهِ مِنْ سَلَفَ بَيْنَ يَدَيْهِ	اوست که همه کسانی که پیش از او بوده‌اند به وجود او بشارت داده‌اند
۳۸۵	أَلَا إِنَّهُ الْبَاقِي حُجَّةً وَ لَا حُجَّةَ بَعْدَهُ	او حجت باقی خداوند است و پس از او حجتی نیست
۳۸۶	وَ لَا حَقَّ إِلَّا مَعَهُ	و حق فقط همراه اوست
۳۸۷	وَ لَا نُورَ إِلَّا عِنْدَهُ	و هیچ نوری نیست مگر نزد او است

۳۸۸	أَلَا إِنَّهُ لَا غَالِبَ لَهُ	هیچ کس بر او پیروز نمی‌شود
۳۸۹	وَلَا مَنْصُورَ عَلَيْهِ	و کسی علیه او نصرت نمی‌شود
۳۹۰	أَلَا وَ إِنَّهُ وَلِيُّ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ	همانا او ولی خدا در زمین اوست
۳۹۱	وَ حَكَمَهُ فِي خَلْفِهِ	و حکم خدا میان خلق خداست
۳۹۲	وَ أَمِينُهُ فِي سِرِّهِ وَ عَلَانِيَتِهِ	و امین خدا بر نهان و آشکار اوست
۳۹۳	مَعَاشِرَ النَّاسِ قَدْ بَيَّنْتُ لَكُمْ وَ أَفْهَمْتُكُمْ	ای مردم! برای شما روشن کردم و فهماندم
۳۹۴	وَ هَذَا عَلَيَّ يُفْهَمُكُمْ بَعْدِي	و این علی پس از من به شما می‌فهماند
۳۹۵	أَلَا وَ إِنِّي عِنْدَ انْقِضَاءِ حُطْبَتِي أَدْعُوكُمْ إِلَى مُصَافَقَتِي عَلَى بَيْعَتِهِ وَ الْإِقْرَارِ بِهِ ثُمَّ مُصَافَقَتِهِ بَعْدِي	همانا اکنون پس از پایان خطبه‌ام شما را فرا می‌خوانم که نخست دست بیعت به من دهید و ضمن دست نهادن در دست من به ولایت او اقرار کنید و پس از آن دست در دست او نهید
۳۹۶	أَلَا وَ إِنِّي قَدْ بَايَعْتُ اللَّهَ	همانا من با خداوند بیعت کردم
۳۹۷	وَ عَلَيَّ قَدْ بَايَعَنِي	و علی با من بیعت کرد
۳۹۸	وَ أَنَا أَخَذُكُمْ بِالْبَيْعَةِ لَهُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ الْآيَةَ [الفتح ۱۰]	و من از سوی خداوند عزّ و جلّ از شما برای او بیعت می‌گیرم، «و هر کس پیمان شکنند همانا بر علیه خویش پیمان شکسته است.»
۳۹۹	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ الْحَجَّ وَ الصَّفَا وَ الْمَرَّةَ وَ الْعُمْرَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ النَّبَيْتِ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا الْآيَةَ [البقره ۱۵۸]	ای مردم! همانا حج و صفا و مروه و عمره از شعائر خداوند است. «و هر کس حج یا عمره گزارد پس اشکال ندارد که آندو را طواف کند...» تا آخر آیه
۴۰۰	مَعَاشِرَ النَّاسِ حُجُّوا النَّبَيْتِ فَمَا وَرَدَهُ أَهْلُ بَيْتٍ إِلَّا اسْتَعْنَوْا وَ لَا تَخَلَّفُوا عَنْهُ إِلَّا افْتَقَرُوا	ای مردم! حج گزارید که هیچ اهل بیتی حج نمی‌گذارند مگر اینکه بی‌نیاز می‌شوند و از حج رویگردان نمی‌شوند مگر اینکه فقیر می‌شوند.
۴۰۱	مَعَاشِرَ النَّاسِ مَا وَفَّ بِالْمَوْفِيفِ مُؤْمِنٌ إِلَّا عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا سَلَفَ مِنْ ذَنْبِهِ إِلَى وَفَيْهِ ذَلِكَ	ای مردم! هیچ مؤمنی در موقف عرفات و قوف نمی‌کند مگر اینکه خداوند گناهان گذشته‌اش را می‌آمرزد
۴۰۲	فَإِذَا انْقَضَتْ حَجَّتُهُ اسْتُؤْنِفَ عَمَلُهُ	و پس از انقضای حج، بررسی اعمال آینده او از نو شروع می‌شود.

۴۰۳	مَعَاشِرَ النَّاسِ الْحَجَّاجِ مُعَاوِنُونَ وَ تَقَقَّاتُهُمْ مُخَلَّفَةٌ وَ اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ [التوبة: ۱۲۰]	ای مردم حاجیان (از سوی خداوند) کمک می‌شوند. هزینه آنان جبران می‌شود و خداوند اجر محسنان را ضایع نمی‌کند.
۴۰۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ حُجُّوا الْبَيْتَ بِكَمَالِ الدِّينِ وَ التَّقْوَةِ	ای مردم! حج خانه خدا را با کمال دین و تقوه انجام دهید
۴۰۵	وَ لَا تَنْصَرِفُوا عَنِ الْمَشَاهِدِ إِلَّا بِتَوْبَةٍ وَ إِفْلَاحٍ	و از مشاهده حج بر مگردید مگر آنکه توبه کرده و خود را از گناه باز دارید.
۴۰۶	مَعَاشِرَ النَّاسِ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ [البقرة: ۱۱۰] كَمَا أَمَرَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ	ای مردم! نماز را بپا دارید و زکات را همان گونه که خدای عزّ و جلّ به شما فرمان داده است بپردازید
۴۰۷	لَئِنْ طَالَ عَلَيْكُمُ الْأَمَدُ فَقَصِّرْتُمْ أَوْ نَسِيتُمْ	و اگر روزگاری بر شما پیش آمد که در مورد برخی از امور کوتاهی کنید یا آنرا فراموش کنید،
۴۰۸	فَعَلَيْكُمْ وَلِيكُمْ وَ مُبَيَّنَ لَكُمْ الَّذِي نَصَبَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بَعْدِي وَ مَنْ خَلَّفَهُ اللَّهُ مَيْبٍ وَ مِنْهُ	علی ولی شما است و برای شما تبیین می‌کند. همین کسی که خداوند عزّ و جلّ او را پس از من منصوب کرده و او را از جانب من و خودش خلیفه قرار داده است.
۴۰۹	بُخَيْرِكُمْ بِمَا تَسْأَلُونَ عَنْهُ وَ بَيَّنَّ لَكُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ	هر چه بپرسید به شما خبر می‌دهد و آنچه را ندانید برای شما روشن می‌کند.
۴۱۰	أَلَا إِنَّ الْحَلَالَ وَ الْحَرَامَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ أُحْصِيَهُمَا وَ أَعْرِفَهُمَا	همانا امور حلال و حرام بیش از آن است که برای شما بشمارم و معرفی کنم
۴۱۱	فَأَمْرٌ بِالْحَلَالِ وَ أَنْهَى عَنِ الْحَرَامِ فِي مَقَامٍ وَاحِدٍ	پس همینجا شما را به تمام حلالها امر می‌کنم و از همه‌ی حرامها نهی می‌کنم
۴۱۲	فَأَمَرْتُ أَنْ أُحَدِّثَ الْبَيْعَةَ مِنْكُمْ وَ الصَّفَقَةَ لَكُمْ يَقْبُولُ مَا جِئْتُ بِهِ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي عِلِّيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْأَيْمَةَ مِنْ بَعْدِهِ الَّذِينَ هُمْ مِنِّي وَ مِنْهُ أَيْمَةٌ فَائِمَةٌ	و من مامورم که از شما بیعت بگیرم و دست پیمان دهید که آنچه را از سوی خداوند عزّ و جلّ درباره علی امیر المؤمنین و امامان پس از او که از من و اویند و امامان قائم هستند، آوردم، بپذیرید
۴۱۳	مِنْهُمْ الْمَهْدِيُّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الَّذِي يَقْضِي بِالْحَقِّ	و مهدی قائم (عج) از ایشان است که به حق تا روز قیامت حکم می‌کند.
۴۱۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ وَ كُلُّ حَلَالٍ دَلَّيْتُكُمْ عَلَيْهِ أَوْ حَرَامٍ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَإِنِّي لَمْ أَرْجِعْ عَنْ ذَلِكَ وَ لَمْ أَبَدِلْ	ای مردم! هر حلالی که شما را به انجام آن راهنمایی کرده‌ام و هر حرامی که شما را از انجام آن باز داشته‌ام همانگونه است و من هرگز از آن برنمی‌گردم و تبدیل نمی‌کنم.
۴۱۵	أَلَا فَادْكُرُوا ذَلِكَ وَ احْفَظُوهُ وَ تَوَاصَوْا بِهِ وَ لَا تُبَدِّلُوهُ وَ لَا تُعَيِّرُوهُ	این موضوع را به یاد داشته باشید و آن را حفظ کنید و به آن توصیه کنید و آنرا مبدل مسازید و تغییر ندهید.

۴۱۶	أَلَا وَإِتِيَّ أُجِدُّ الْقَوْلَ أَلَا فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الرِّكَاعَةَ [المجادلة ۱۳]	باز هم سخن خود را تکرار می‌کنم که نماز را بپا دارید و زکات را بپردازید
۴۱۷	وَ أُمِّرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ انْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ	و امر به معروف و نهی از منکر کنید
۴۱۸	أَلَا وَ إِنَّ رَأْسَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ أَنْ تَنْتَهُوا إِلَيَّ قَوْلِي وَ تُبَلِّغُوهُ مَنْ لَمْ يَخْضُرْ وَ تَأْمُرُوهُ بِقَوْلِهِ وَ تَنْهَوهُ عَنِ مُخَالَفَتِهِ فَإِنَّهُ أَمْرٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ مِنِّي	بدرستیکه مهم‌ترین امر به معروف و نهی از منکر این است که گفتار من [در مورد ولایت علی ع] را بپذیرید و آن را به کسانی که اینجا حاضر نیستند برسانید و آنان را دعوت کنید آن را بپذیرند و از مخالفت با آن بازدارید، که این امری از سوی خدای عزّ و جلّ و من است.
۴۱۹	وَ لَا أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ وَ لَا نَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ إِلَّا مَعَ إِمَامٍ مَعْصُومٍ	و امر به معروف و نهی از منکری نیست مگر با امام معصوم
۴۲۰	مَعَاشِرَ النَّاسِ الْقُرْآنَ يُعْرِفُكُمْ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ بَعْدِهِ وَ لُدَّهُ	ای مردم! قرآن برای شما بیان کرده که امامان پس از علی، فرزندان او هستند
۴۲۱	وَ عَرَفْتُمْ أَنَّهُ مِنِّي وَ أَنَا مِنْهُ	و من هم به شما معرفی کردم که او از من است و من از او هستم
۴۲۲	حَيْثُ يَقُولُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ: وَ جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ [الزخرف ۲۸]	آنجا که خداوند در کتابش می‌فرماید: و آن را کلمه باقیه در ذریه خود قرار داد
۴۲۳	وَ قُلْتُ لَنْ تَصِلُوا مَا إِنْ تَمَسَّكُمْ بِهِمَا	و گفتم: هرگز تا زمانی که به آن دو تمسک جویند، گمراه نخواهید شد.
۴۲۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ التَّقْوَى التَّقْوَى	ای مردم! پرهیزگاری، پرهیزگاری
۴۲۵	احْذَرُوا السَّاعَةَ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ: إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ [الحج ۱]	و از ساعه بر حذر باشید چنانکه خداوند عزّ و جلّ فرموده است: زلزله ساعت چیزی عظیم است.
۴۲۶	ادْكُرُوا الْمَمَاتَ وَ الْحِسَابَ وَ الْمَوَازِينَ وَ الْمُحَاسَبَةَ بَيْنَ يَدَيْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الثَّوَابَ وَ الْعِقَابَ	مرگ و حساب و موازین و حساب پس دادن در پیشگاه پروردگار عالمیان را بیاد آورید
۴۲۷	فَ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ [النمل ۸۹] أُثِيبُ عَلَيْهَا	و ثواب و عقاب را یاد آورید که هر کس حسنه بیاورد پاداش آنرا می‌گیرد
۴۲۸	وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ [النمل ۹۰] فَلَيْسَ لَهُ فِي الْجَنَانِ نَصِيبٌ	و هر کس گناه آورد او را در بهشت بهره و نصیبی نیست.
۴۲۹	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّكُمْ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُصَافِقُونِي بِكَيْفٍ وَاحِدَةٍ	ای مردم! شما بیش از آن هستید که بتوانید با من دست دهید و بیعت کنید

<p>و خداوند عزّ و جلّ مرا امر کرده است که از شما در مورد آنچه که برای علی از امیری مومنان و امامانی که پس از او می‌آیند و از نسل من و اویند اقرار زبانی بگیرم و به شما گفتم و اعلام کردم که ذریه من از صلب اویند.</p>	<p>۴۳۰ وَ قَدْ أَمَرَنِي اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْ أَخَذَ مِنْ أَلْسِنَتِكُمُ الْإِقْرَارَ بِمَا عَقَدْتُ لِعَلِيِّ مِنْ إِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مِنْ جَاءَ بَعْدَهُ مِنَ الْأَيْمَةِ مِنِّي وَ مِنْهُ عَلِيٌّ مَا أَعْلَمْتُكُمْ أَنَّ ذُرِّيَّتِي مِنْ صُلْبِهِ</p>
<p>اکنون همگان بگویند: ما شنوا و مطیع و راضی و فرمانبردار به آن چیزی هستیم که از سوی پروردگاران و پروردگارت در مورد علی و فرزندانش که امامان از صلب او هستند، ابلاغ کردی</p>	<p>۴۳۱ فَقُولُوا بِأَجْمَعِكُمْ: إِنَّا سَامِعُونَ مُطِيعُونَ رَاضُونَ مُنْقَادُونَ لِمَا بَلَّغْتَ عَنْ رَبِّنَا وَ رَبِّكَ فِي أَمْرِ عَلِيٍّ وَ أَمْرِ وُلْدِهِ مِنْ صُلْبِهِ مِنَ الْأَيْمَةِ</p>
<p>و بر این ابلاغ با قلب و جان و زبان و دستمان با تو بیعت می‌کنیم</p>	<p>۴۳۲ تُبَايِعُكَ عَلِيُّ ذَلِكَ يَقُولُونَا وَ أَنْفُسِنَا وَ أَلْسِنَتِنَا وَ أَيِّدِنَا</p>
<p>و بر این بیعت زندگی می‌کنیم و می‌میریم و برانگیخته می‌شویم. آن را تغییر و تبدیل نمی‌کنیم و در آن شک و تردید نمی‌کنیم و از این عهد بر نمی‌گردیم و میثاق نمی‌شکنیم</p>	<p>۴۳۳ عَلِيُّ ذَلِكَ نَحْبًا وَ تَمُوتُ وَ تُبْعَثُ وَ لَا تُعَيَّرُ وَ لَا تُبَدَّلُ وَ لَا تَشْكُ وَ لَا تَرْتَابُ وَ لَا تَرْجِعُ عَنْ عَهْدٍ وَ لَا تَنْقُضُ الْمِيثَاقَ</p>
<p>و اطاعت می‌کنیم از خداوند و تو و علی امیر المؤمنین و فرزندانش امامانی که ذکر کردی از ذریه تو و از نسل او هستند پس از حسن و حسین، که مکان و جایگاه آندو را در نزد خودم و منزلت آنها را در نزد پروردگارم عزّ و جلّ به شما معرفی کردم. و من این را به شما رساندم</p>	<p>۴۳۴ تُطِيعُ اللَّهُ وَ تُطِيعُكَ وَ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ وُلْدَهُ الْأَيْمَةَ الَّذِينَ ذَكَرْتَهُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنْ صُلْبِهِ بَعْدَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ قَدْ عَرَفْتَكُمْ مَكَاتَهُمَا مِنِّي وَ مَحَلَّهُمَا عِنْدِي وَ مَنْزِلَتَهُمَا مِنْ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَّ فَقَدْ أَدْبَيْتُ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ</p>
<p>و همانا آن دو سرور جوانان بهشتند</p>	<p>۴۳۵ وَ إِنَّهُمَا سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ</p>
<p>و آن دو پس از پدرشان علی امامند</p>	<p>۴۳۶ وَ إِنَّهُمَا الْإِمَامَانِ بَعْدَ أَبِيهِمَا عَلِيٍّ</p>
<p>و پیش از آنکه علی پدر آن دو باشد، من پدر ایشانم.</p>	<p>۴۳۷ وَ أَنَا أَبُوهُمَا قَبْلَهُ</p>
<p>و بگویند: از خدا و تو و علی و حسن و حسین و دیگر امامانی که ذکر کردی اطاعت می‌کنیم با عهد و میثاقی که برای امیرالمومنین گرفتی از قلب و جان و زبان و دست رضایت می‌دهیم و اگر بتوانیم دست بیعت با آندو می‌دهیم و با زبان اقرار می‌کنیم</p>	<p>۴۳۸ وَ قُولُوا: أَطَعْنَا اللَّهَ بِذَلِكَ وَ إِيَّاكَ وَ عَلِيًّا وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ الْأَيْمَةَ الَّذِينَ ذَكَرْتَ عَهْدًا وَ مِيثَاقًا مَا خُودًا لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ قُلُوبِنَا وَ أَنْفُسِنَا وَ أَلْسِنَتِنَا وَ مَصَافَقَةٍ أَيُّدِينَا مَنْ أَدْرَكَهُمَا يَبِيْدِهِ وَ أَقْرَبَهُمَا بِلِسَانِهِ</p>
<p>و هرگز به فکر تبدیل آن نخواهیم بود و در دل خود خیال بازگشت از آنها نداریم</p>	<p>۴۳۹ وَ لَا نَبْغِي بِذَلِكَ بَدَلًا وَ لَا نَرَى مِنْ أَنْفُسِنَا عَنْهُ حَوْلًا أَبَدًا</p>

و خدا را در این باره شاهد می‌گیریم و خداوند برای شهادت کافی است و تو نیز بر عهده‌ی که بستیم بر ما شاهد باش	۴۴۰	أَشْهَدْنَا اللَّهَ وَ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا [النساء۷۹] وَ أَنْتَ عَلَيْنَا بِهِ شَهِيدٌ
و همه کسانی را که اطاعت کردند، چه آشکار باشند و چه نهان و فرشتگان و لشکرهای خدا و بندگانش را شاهد می‌گیریم و خداوند از هر شاهدی بزرگتر است	۴۴۱	وَ كُلُّ مَنْ أَطَاعَ مِمَّنْ ظَهَرَ وَ اسْتَتَرَ وَ مَلَائِكَةُ اللَّهِ وَ جُنُودُهُ وَ عِبِيدُهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَهِيدٍ
ای مردم! چه می‌گویید؟ همانا خداوند عالم به هر صدا و اندیشه نهانی همگان است.	۴۴۲	مَعَاشِرَ النَّاسِ مَا تَقُولُونَ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ كُلَّ صَوْتٍ وَ خَافِيَةَ كُلِّ نَفْسٍ
هر کس هدایت یابد به سود خویش هدایت یافته و هر کس گمراه شود به زیان خود گمراه شده است	۴۴۳	فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَالِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا [یونس۱۰۸]
و هر کس بیعت کند با خدا بیعت می‌کند و دست خدا بالای دست ایشان است.	۴۴۴	وَ مَنْ بَايَعَ فَإِنَّمَا يُبَايِعُ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ [الفتح۱۰]
ای مردم! تقوای الهی پیشه کنید و با علی که امیر المؤمنین است و حسن و حسین و دیگر امامان که کلمه طیبه باقیه هستند بیعت کنید.	۴۴۵	مَعَاشِرَ النَّاسِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ بَايِعُوا عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ الْأَيْمَةَ كَلِمَةً طَيِّبَةً بَاقِيَةً
خدای هر که را غدر کند نابود کند	۴۴۶	يُهْلِكُ اللَّهُ مَنْ غَدَرَ
و هر کس وفا کند خداوند با رحمت با او رفتار می‌کند	۴۴۷	وَ يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ وَفَى
و هر کس پیمان شکند، همانا به زیان خویش شکسته است.	۴۴۸	فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ الْآيَةَ [الفتح۱۰]
ای مردم! آنچه را که برای شما گفتم بگویید و به علی بعنوان امیرمؤمنان سلام کنید	۴۴۹	مَعَاشِرَ النَّاسِ قُولُوا الَّذِي قُلْتُ لَكُمْ وَ سَلِّمُوا عَلَيَّ بِأَمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ
و بگویید: «شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا خواهان آمرزش تو هستیم و بازگشت به سوی تو است	۴۵۰	وَ قُولُوا: سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ [البقرة۲۵۸]
و بگویید: ستایش خداوندی را که ما را به این هدایت کرد و اگر خدایمان هدایت نمی‌کرد، خود هدایت نمی‌شدیم.	۴۵۱	وَ قُولُوا: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْآيَةَ [الأعراف۴۳]
ای مردم! همانا فضائل علی بن ابی طالب نزد خداوند عزّ و جلّ که آنها را در قرآن نازل فرموده است، بیش از آن است که بتوانم آنها در یک جلسه احصاء کنم	۴۵۲	مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنَّ فَضَائِلَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عِندَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ قَدْ أَنْزَلَهَا فِي الْقُرْآنِ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ أَحْصِيَهَا فِي مَقَامٍ وَاحِدٍ
و هر کس از آن فضائل به شما خبر داد و آن را معرفی کرد او را تصدیق کنید.	۴۵۳	فَمَنْ أَنْبَأَكُمْ بِهَا وَ عَرَفَهَا فَصَدِّقُوهُ

۴۵۴	مَعَاشِرَ النَّاسِ مَنْ يُطِيعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَ عَلِيًّا وَ الْأَئِمَّةَ الَّذِينَ ذَكَرْتُهُمْ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا [الأحزاب ۷۱]	ای مردم! هر کس از خداوند و رسول او و علی و امامانی که گفتیم اطاعت کند، همانا به فوز عظیم رسیده است.
۴۵۵	مَعَاشِرَ النَّاسِ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ [الواقعة ۱۰] إِلَىٰ مُبَايَعَتِهِ وَ مَوَالِيهِ وَ التَّسْلِيمِ عَلَيْهِ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ [التوبة ۲۰] ... فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ [الواقعة ۱۲]	ای مردم! کسانی که به بیعت با او پیشی گیرند و به دوستی‌ورزیدن و سلام دادن به او به امارت مؤمنان سبقت بجویند، آنان همان رستگارانند، که در جنات نعیم جای دارند.
۴۵۶	مَعَاشِرَ النَّاسِ قُولُوا مَا يَرْضَى اللَّهُ بِهِ عَنْكُمْ مِنَ الْقَوْلِ	ای مردم! چیزی را بگویید که خداوند با آن سخن از شما راضی شود
۴۵۷	فَإِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا [ابراهيم ۸] ... فَلَنْ يَصُرَّ اللَّهُ شَيْئًا [الاعمران ۱۴۴]	و اگر شما و همه کسانی که در زمینند کافر شوید، هرگز هیچ زبانی به خداوند نخواهد رسید
۴۵۸	اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ	پروردگارا مؤمنان را ببامرز
۴۵۹	وَ اغْضَبْ عَلَى الْكَافِرِينَ	و بر کافران خشم بگیر
۴۶۰	وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ [الأنعام ۴۵]	وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
۴۶۱	فَتَادَاهُ الْقَوْمُ سَمِعْنَا وَ اطَعْنَا عَلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ وَ أَمْرِ رَسُولِهِ يَقُولُونَ وَ السَّيِّئَاتِ وَ أَيْدِينَا	در این هنگام مردم با صدای بلند گفتند: آری، شنیدیم و امر خدا و رسولش را با قلب و زبان و دست اطاعت کردیم
۴۶۲	وَ تَدَاكُوا عَلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَىٰ عَلِيٍّ ع فَصَافِقُوا بِأَيْدِيهِمْ	و سوی رسول خدا(ص) و علی(ع) هجوم آوردند و با دستشان با آنها بیعت کردند.
۴۶۳	فَكَانَ أَوَّلُ مَنْ صَافَقَ رَسُولَ اللَّهِ ص الْأَوَّلُ وَ الثَّانِي وَ الثَّالِثُ وَ الرَّابِعُ وَ الْخَامِسُ	پس نخستین کسانی که با رسول خدا(ص) دست دادند، اولی، دومی، سومی، چهارمی و پنجمی بودند
۴۶۴	وَ بَاقِي الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ وَ بَاقِي النَّاسِ عَلَىٰ طَبَقَاتِهِمْ وَ قَدَرِ مَنَازِلِهِمْ إِلَىٰ أَنْ صُلِّيتِ الْمَغْرِبَ وَ الْعَتَمَةَ فِي وَفْتٍ وَاحِدٍ وَ وَصَلُوا الْبَيْعَةَ وَ الْمَصَافَقَةَ ثَلَاثًا	و دیگر مهاجران و انصار و سایر مردم بنا بر مقام و منزلتشان بیعت کردند و این کار تا اقامه نماز مغرب و عشاء که با هم خوانده شد تا سه بار ادامه یافت،
۴۶۵	وَ رَسُولِ اللَّهِ يَقُولُ كَلَّمَا بَايَعَ قَوْمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ	و رسول خدا(صلی الله علیه و آله) هر بار که قومی بیعت می کرد، می فرمود: الحمد لله که ما را بر همه عالمیان فضیلت داد
۴۶۶	وَ صَارَتِ الْمَصَافَقَةُ سُنَّةً وَ رَسْمًا	و از همین جا زدن دست هنگام بیعت سنت و رسم شد
۴۶۷	وَ رَبَّمَا يَسْتَعْمِلُهَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَقٌّ فِيهَا	و چه بسا این سنت را کسی انجام می دهد که در آن بیعت هیچ حقی ندارد

۴۶۸	وَ رُوِيَ عَنِ الصَّادِقِ ع أَنَّهُ قَالَ:	و از امام صادق (علیه السلام) روایت شده که فرمود:
۴۶۹	لَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ ص مِنْ هَذِهِ الْخُطْبَةِ رَأَى النَّاسَ رَجُلًا جَمِيلًا بَهِيًّا طَيِّبَ الرَّيْحِ فَقَالَ:	وقتی پیامبر این خطبه را به پایان رسانید در میان جماعت مردی خوش سیما و با ابهت و معطر ظاهر شد و گفت:
۴۷۰	تَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ مُحَمَّدًا كَالْيَوْمِ قَطُّ مَا أَشَدَّ مَا يُؤَكِّدُ لِابْنِ عَمِيهِ	بخدا سوگند هیچ وقت محمد را مانند امروز ندیده بودم که تا این اندازه برای پسر عمویش تاکید کند
۴۷۱	وَ إِنَّهُ يَعْقِدُ عَقْدًا لَا يَجِلُّهُ إِلَّا كَافِرٌ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِرَسُولِهِ	و او عقده بست که آنرا جز کافر به خداوند عظیم و رسولش نمی گشاید
۴۷۲	وَ يَلُّ طَوِيلٌ لِمَنْ حَلَّ عَقْدَهُ	و یل طویل بر کسی که پیمانش بگسلد
۴۷۳	قَالَ ع: وَ التَّفَتَ إِلَيْهِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ حِينَ سَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعَجَبَتْهُ هَيْئَتُهُ	امام صادق (علیه السلام) فرمود: عمر بن خطاب پس از شنیدن سخن او رو به وی کرد، و از هیئت آن شخص شگفت زده شد
۴۷۴	ثُمَّ التَّفَتَ إِلَى النَّبِيِّ ص وَ قَالَ: أَمَا سَمِعْتَ مَا قَالَ هَذَا الرَّجُلُ قَالَ كَذَا وَ كَذَا؟	سپس رو به پیامبر (ص) کرده و گفت: آیا نشنیدی آن مرد چه گفت؟ چنین و چنان گفت.
۴۷۵	فَقَالَ النَّبِيُّ ص: يَا عُمَرُ أَ تَدْرِي مَنْ ذَلِكَ الرَّجُلُ؟ قَالَ لَا	پیامبر (ص) فرمود: ای عمر آیا فهمیدی او که بود؟ گفت: خیر
۴۷۶	قَالَ: ذَلِكَ الرُّوحُ الْأَمِينُ جَبْرَائِيلُ	فرمود: او روح الامین جبرئیل بود،
۴۷۷	فَأَبَاكَ أَنْ تَحُلَّهُ فَإِنَّكَ إِنْ فَعَلْتَ فَاللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَلَائِكَتُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ مِنْكَ بِرَاءٌ.	پس مبادا عهد او را بشکنی که در این صورت خداوند و رسولش و فرشتگانش و همه مؤمنان از تو بیزار شوند!

احتجاج طبرسی صص ۵۵ تا ۶۷

<https://ghadir.com/ar/fullversion/index.htm>